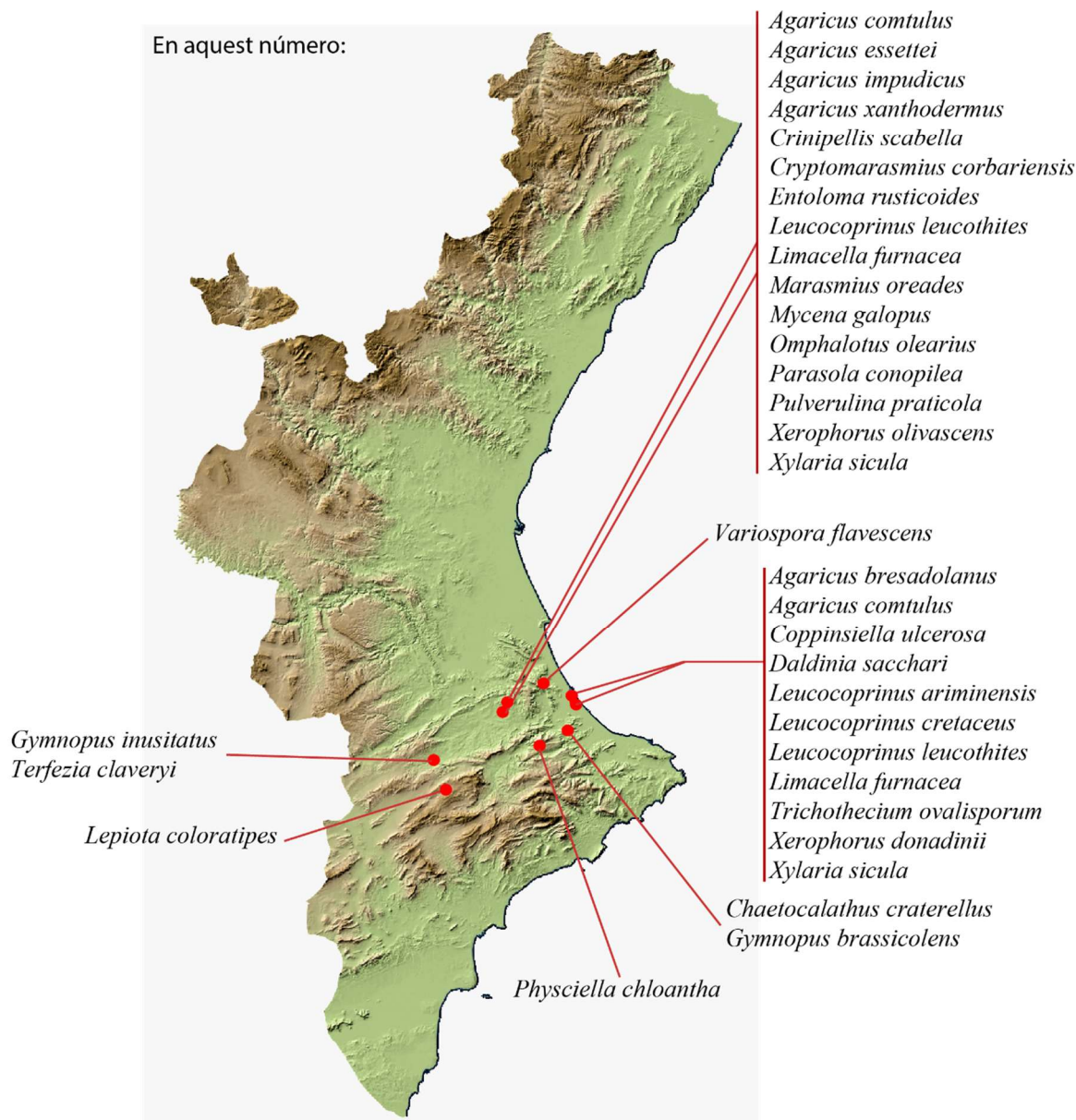

Funga Valentina: notes 41-70

ISAAC GARRIDO-BENAVENT^{1*}, ANTONI CONCA², RICARDO A. HERNÁNDEZ¹, ADRIÀ VILLANUEVA¹, BEATRIZ ARNANZ¹, JOEL LLUCH¹, GEMA GARCÍA¹, BLANCA ARGÜELLES¹, ESTRELLA CABA¹, ALEJANDRO CERVERA¹, CRISTINA L. DE LA VEGA¹, ANA GALLEGU¹, ELENA IBARRA¹, AINHOA LAHOZ¹, SASHA LÓPEZ¹, IVÁN MARTÍN¹, NURIA MONTESINOS¹, MARINA RAMOS¹, ELITSA TOMOVA¹ & MARINA DUART¹

¹Departament de Botànica i Geologia, Facultat de Ciències Biològiques, Universitat de València, C/ Doctor Moliner 50, E-46100 Burjassot, València; ² Pl. Poeta Joan Vimbodí 5, E-46870 Ontinyent, València.

CITA/ CITATION: Garrido-Benavent I., Conca A., Hernández R.A., Villanueva A., Arnanz B., Lluch J., García G., Argüelles B., Caba E., Cervera A., De la Vega, C.L., Gallego A., Ibarra E., Lahoz A., López S., Martín I., Montesinos N., Ramos M., Tomova E. & Duart M. (2025). Funga Valentina: notes 41-70. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* 29: 14-81.

Author for correspondence : Isaac.Garrido@uv.es

41. *Agaricus bresadolanus* Bohus, *Annales historico-naturales Musei nationalis hungarici* **61**: 154 (1969) [MB315946]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Basidiomes amb píleu de que pot assolir els 10 cm de diàmetre, de globós o hemisfèric, a convex-aplanat amb l'edat, amb cutícula blanquinosa o també ocre o bru-grisenca, de vegades amb una gran taca central més o menys estrellada, deixant el marge més blanc, que engrogeix un poc amb l'edat; làmines inicialment de color blanquinós, després rosades i finalment bru obscures quan les espores maduren; estípit de cilíndric, claviforme o subbulbós, d'entre 3–8 cm de longitud, fistulós, amb anell a la part superior, que engrogeix a la base, la qual està proveïda de rizomorfs ben evidents i grossos, que també engrogeixen; olor dèbil, més evident a la base del peu, des d'anisada a lleugerament fenòlica, segons els autors.

Material estudiat: València, Miramar, Camí de l'Alquerieta, 30SYJ4716, 38° 57' 33.08" N, 0° 8' 47.09" O, 25 msnm, al talús, entre els rizomes exposats d'*Arundo donax*, gregària, en substrat calcari, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1954, VAL_Myco 1769.

Figura 1. *Agaricus bresadolanus* (VAL_Myco 1769).

Distribució i autoecologia: Espècie freqüent que creix als jardins, voreres de camins i camps de fruiters, de manera gregària o inclús cespitosa, especialment a la tardor. És una espècie que, d'acord amb les dades de GBIF (2025), es distribueix àmpliament al continent europeu, amb cites molt puntuals a Nord-Amèrica, Índia, Taiwan i Austràlia. Pel que fa a la Comunitat Valenciana, hi ha referències de la seua presència a la Vall d'Albaida i a Banyeres de Mariola (BDBCv 2025). Considerant també les cites d'*Agaricus romagnesii* Wasser, que n'és un sinònim, inclourien també una localitat més (la Font Roja d'Alcoi).

Observacions: L'anàlisi filogenètica de la seqüència obtinguda permet ubicar la mostra valenciana en un clade ben recolzat que inclou altres mostres de l'àmbit de la Península Ibèrica (Castella i Lleó, Catalunya i Madrid), així com d'Itàlia i França.

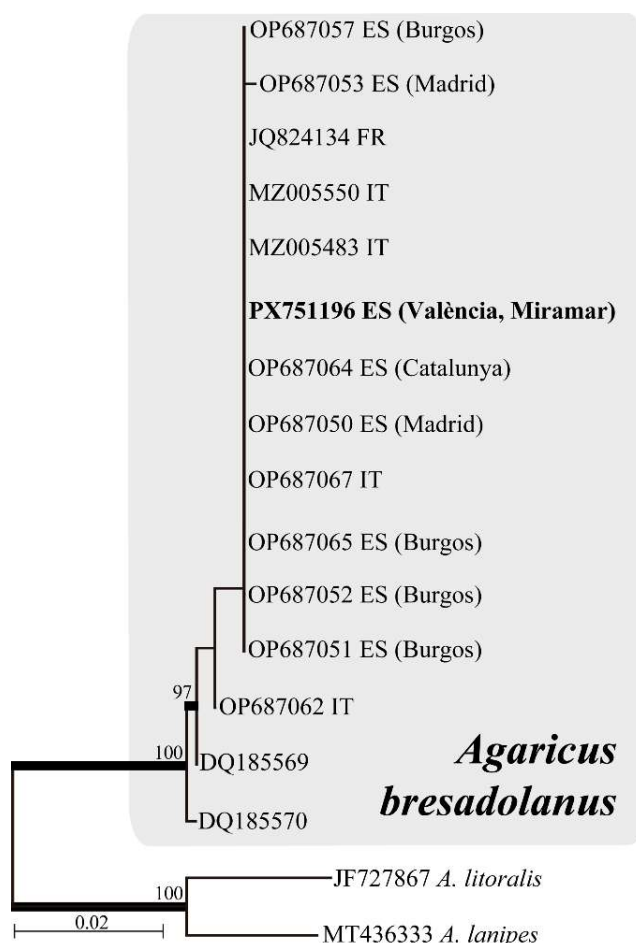

Figura 2. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen valencià d'*Agaricus bresadolanus* (VAL_Myco 1769), recollit a Miramar, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

42. *Agaricus comtulus* Fr., *Epicrisis Systematis Mycologici*: 215 (1838) [MB197983]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Es tracta d'un xampinyó de xicoteta mida, amb píleu de fins a 4 cm de diàmetre, que primer és globós però que acaba essent aplanat-convex, i amb la cutícula de blanquinosa a bru-grisenca, amb tonalitats rosades arreu de la superfície, i un tant ataronjades cap al centre, puguent aparèixer esquames suaus que es disposen de forma concèntrica al voltant del centre del píleu, que poden engroguir amb el fregament, mentre que alguns flocs pengen al marge; làmines a l'inici blanc-rosades, després brunes; estípit esvelt, de fins a 8 cm d'alt i 0,5 cm de diàmetre, de cilíndric a lleugerament bulbós, amb anell simple i fugaç a la part superior, amb superfície blanquinosa que engrogeix lleugerament, i un rizomorfe prim d'un cm de longitud. L'olor és d'ametlles o anisada.

Material estudiat: València, Daimús, Els Pedregals, 30SYJ4618, 38° 58' 41.15" N, 0° 9' 0.17" O, 18 msnm, bancals abandonats arrimats a la vora del Carrer Campos o Camí de les Marines, sota *Olea europaea*, entre la fullaraca en descomposició, solitari, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB1963, VAL_Myco 1770; Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 48.01" N, 0° 22' 24.12" O, 379 msnm, bancals d'oliveres abandonats, entre fullaraca i branquetes en degradació de *Cistus crispus*, solitari, sobre sòl argilós, 06/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB1971, VAL_Myco 1771.

Figura 3. *Agaricus comtulus* (VAL_Myco 1770 superior; VAL_Myco 1771, inferior).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita rara, que apareix als bancals abandonats, amb una certa preferència pels d'oliveres, amb presència de distints elements de la màquia mediterrània, tant al litoral com al prelitoral, que es desenvolupa prompte després de les primeres pluges de la tardor. Segons GBIF (2025) presenta una distribució ampla a Europa i a l'occident i orient del subcontinent nord-americà, amb algunes cites addicionals a Austràlia i Nova Zelanda. Al nostre territori, hi ha només una referència al port d'Albaida, feta per G. Malençon i R. Bertault a l'any 1971 (BDBCv 2025).

Observacions: Les dues seqüències nrITS dels exemplars valencians s'ubiquen, a nivell filogenètic, en un subclade de l'espècie amb altres dues mostres espanyoles. Altre subclade d'*Agaricus comtulus* inclou espècimens nord-americans (Estats Units i Canadà), a més d'alguna mostra europea (Grècia).

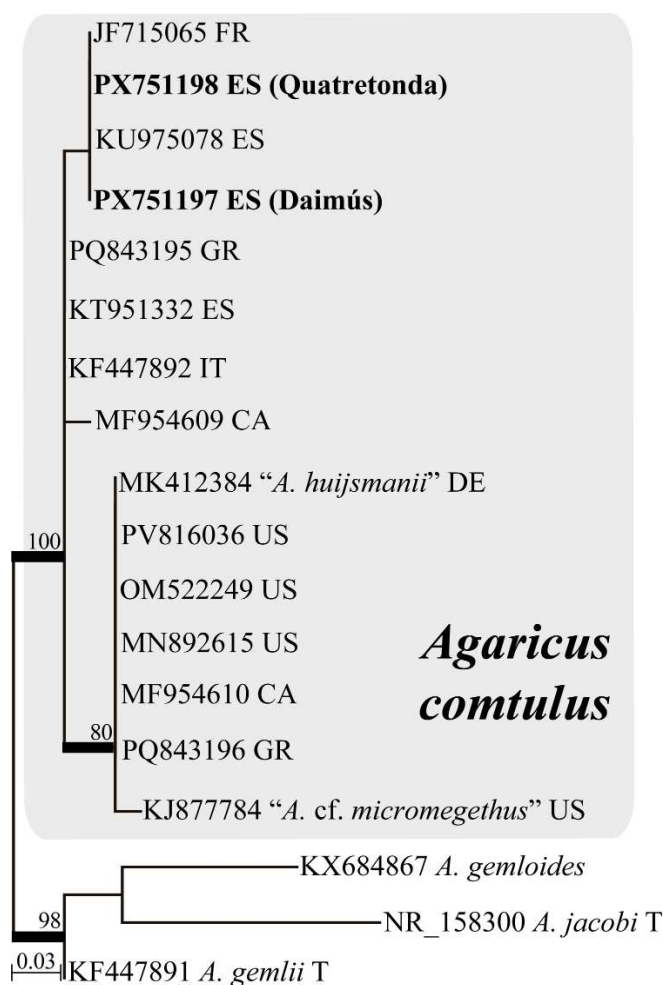

Figura 4. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens de Daimús i Quatretonda d'*Agaricus comtulus* (VAL_Myco 1770 i 1771, respectivament), que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

43. *Agaricus essettei* Bon, *Documents Mycologiques* **13** (49): 56 (1983) [MB108653]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Basidiomes amb una mida de mitjana a grossa, amb píleus de fins a 15 cm de diàmetre, que primer són globosos i després aplanat-convexos, amb una cutícula llisa, blanca, que esdevé una mica grogosa amb el fregament i amb l'edat; làmines inicialment blanc-rosades, que acaben essent brunes amb la maduració de les espores; estípit cilíndric, esvelt, amb anell d'1 cm d'ample, en faldeta, amb una base bulbosa marginada; carn blanca i olor típicament d'anís junt amb el d'ametlles amargues.

Material estudiat: València, Quatretonda, El Pla dels Arenals, 30SYJ2816, 38° 57' 51.41" N, 0° 22' 5.55" O, 380 msnm, sota *Pinus halepensis*, dos individus solitaris, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB2002, VAL_Myco [1772](#).

Figura 5. *Agaricus essettei* a Quatretonda (VAL_Myco 1772).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'una espècie de la qual consten nombroses cites a les comarques de l'Alcoià, la Vall d'Albaida, la Canal de Navarrés, així com una cita puntual a Vistabella del Maestrat (BDBCv 2025). Generalment habita en ambients forestals, sota *Pinus halepensis*, tot i que les fructificacions no són massa abundoses. Segons el GBIF (2025), aquest xampinyó s'ha trobat a l'orient de la Península Ibèrica, tota Europa central així com a Escandinàvia, amb escasses referències a Mèxic i a l'oest dels Estats Units.

Observacions: La filogènia reconstruïda amb el marcador nrITS dona un bon recolzament nodal al clade que inclou diverses mostres classificades com *Agaricus essettei* que provenen també de la Península Ibèrica (Madrid), així com altres d'Itàlia, Suècia i la Gran Bretanya a Europa, i també de la Xina. Sembla que aquest xampinyó és una espècie ben diferenciada des del punt de vista filogenètic de les espècies morfològiques properes *A. sylvicola* (Vittad.) Peck i *A. abruptibulbus* Peck, a pesar que el nombre d'exemplars d'aquestes dues presents a GENBANK encara és escàs.

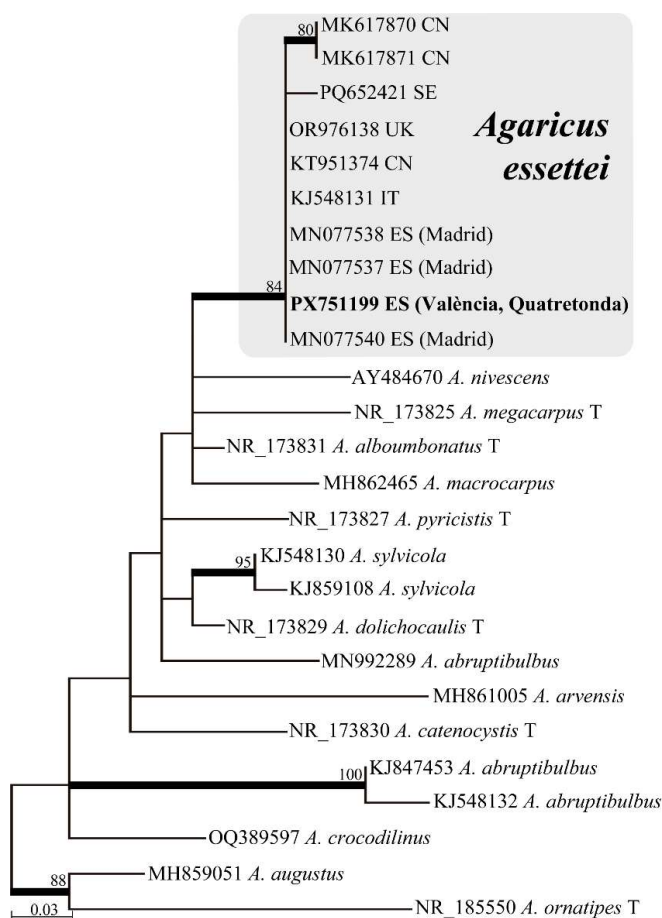

Figura 6. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen quatreondí (VAL_Myco 1772) d'*Agaricus essettei*, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (Stamatakis 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de bootstrap superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GenBank i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

44. *Agaricus impudicus* Fr., *Hymenomycetes Europaei*: 471 (1874) [MB450867]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Basidiomes grans, amb píleu que assoleix els 12 cm de diàmetre, aplanat quan és madur, i amb el centre una mica deprimat, amb una superfície que presenta fibroescates de color brunenc-porpra sobre fons blanc; amb la manipulació, el marge esdevé grisenc; estípit més o menys cilíndric, de fins a 10 cm de longitud i 1'1 cm de diàmetre, que presenta la meitat superior amb superfície de tonalitat grisenca, i un anell en faldeta ben evident, mentre que la base està clarament engrossida, tot i que no forma un bulb marginat; el cordó miceliar és evident, al voltant d'1 cm de longitud; finalment, la carn al tall és blanca però esdevé bru-grisosa, fent una olor "típica" de xampinyó, sense cap record al d'ametlles amargues ni a fenol.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pla dels Arenals, 30SYJ2715, 38° 57' 43.74" N, 0° 22' 12.25" O, 386 msnm, dos individus sota *Quercus rotundifolia*, entre la fullaraca, sobre substrat argilenc, 16/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB2017, VAL_Myco 1773.

Figura 7. *Agaricus impudicus* (VAL_Myco 1773).

Distribució i autoecologia: Espècie tardorenca que creix a les clarianes de boscos, tant de pins com de carrasques, als substrats rics en matèria orgànica, i generalment ho fa de manera escassa. És una espècie amb abundants referències al continent europeu, especialment a la Península Ibèrica, França i la Gran Bretanya, amb mencions molt puntuals a Oceania i al continent americà (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana, hi ha poc més de deu referències de la seua presència a les tres províncies (BDBCv 2025).

Observacions: La filogènia elaborada amb dades del marcador nrITS no resol amb claredat els límits del concepte d'*Agaricus impudicus*, doncs es formen dos clades diferenciats i ben recolzats estadísticament que inclouen mostres identificades morfològicament com *A. impudicus*. En un dels dos clades s'ubica la mostra quatretondina junt amb una altra de Burgos i una d'Itàlia. A l'altre clade s'inclouen mostres d'Alemanya, el Regne Unit i, curiosament, les Illes Canàries i l'Índia.

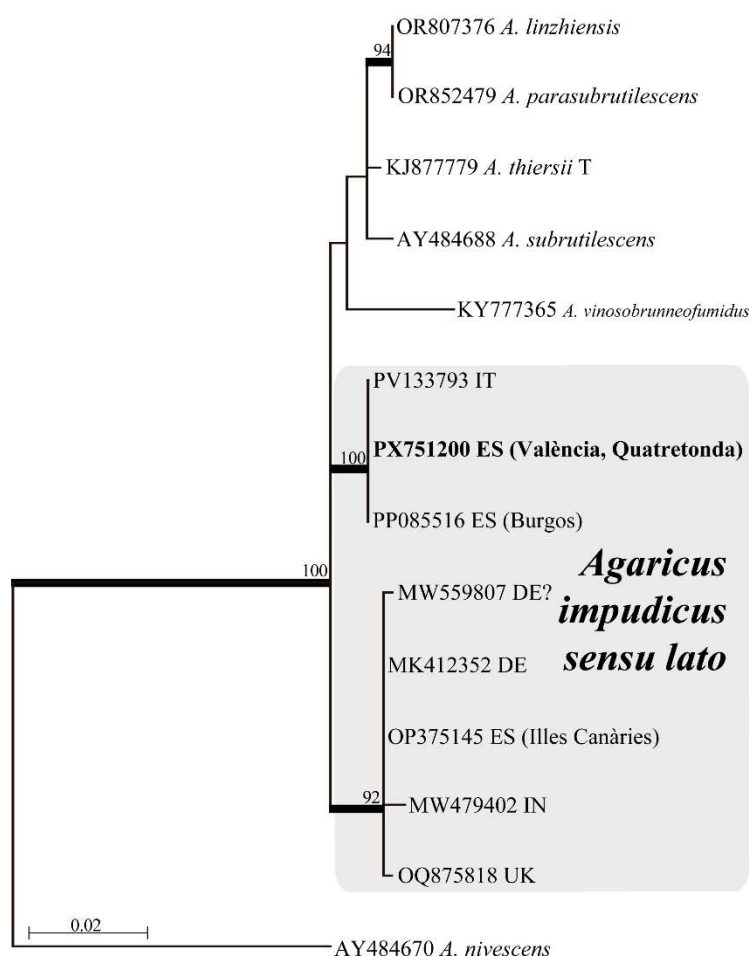

Figura 8. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen valencià d'*Agaricus impudicus* (VAL_Myco 1773), recollit a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

45. *Agaricus xanthodermus* Genev., *Bulletin de la Société Botanique de France* **23**: 28 (1876) [MB155072]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Basidiomes relativament grans, amb píleu sobrepasant en molts casos els 10 cm de diàmetre, primer cònics-truncats i després aplanat-convexos, amb el marge un tant excedent; cutícula blanca, que engrogeix vigorosament amb el fregament, i que després retorna a un color blanquinós; làmines primer blanquinoses, després rosades i finalment, amb la maduració de les espores, bru porpra; estípit de fins a 12 cm de llarg i 2 cm de diàmetre, esvelt, amb la base bulbosa marginada, amb superfície blanca que també esdevé groga al fregament, i amb un anell membranós al terç superior; carn blanca, de color groc crom al bulb, i olor molt fort i desagradable a tinta o fenol.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, sota *Olea europaea* a un bancal abandonat, entre la fullaraca, gregaris, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB1986, VAL_Myco 1774.

Figura 9. *Agaricus xanthodermus* (VAL_Myco 1774)

Distribució i autoecologia: Espècie de tardor que creix als boscos i també als bancals abandonats, especialment aquells ubicats a la muntanya. És una espècie de la qual hi ha referències a ambdós hemisferis, però ha sigut citada especialment a Europa, des de la Mediterrània fins Escandinàvia; també present a Nord-Amèrica i el sud d’Austràlia, Àfrica i Sud-Amèrica (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana, hi ha referències de la seua presència a les tres províncies (BDBCv 2025).

Observacions: D’acord amb la filogènia reconstruïda amb dades del marcador nrITS, i tot i no haver inclòs totes les dades existents a GENBANK, la mostra valenciana s’ubica en un clade ben recolzat amb altres mostres de la mateixa espècie provinents de la Península Ibèrica (Sòria, Madrid) així com d’Europa i Nord-Amèrica.

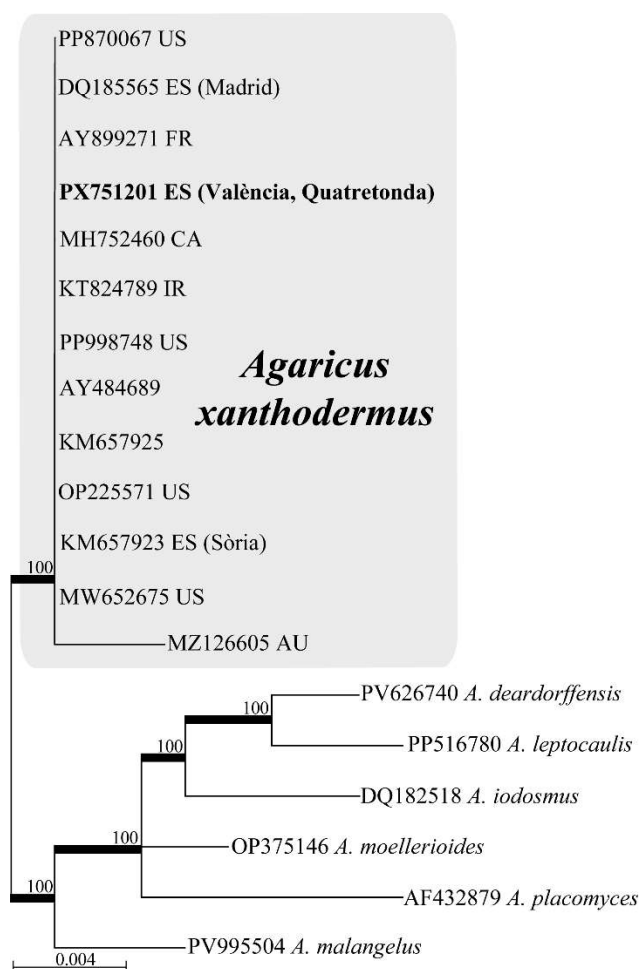

Figura 10. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l’espècimen valencià d’*Agaricus xanthodermus* (VAL_Myco 1774), recollit a La Febra, Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l’opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s’usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s’expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s’indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d’origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

46. *Chaetocalathus craterellus* (Durieu & Lév.) Singer, *Lilloa* **8**: 518 (1943) [MB285124]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Marasmiaceae* > *Crinipellieae* > *Chaetocalathus*

Diagnosi: Basidiomes sèssils, menuts, generalment agrupats, amb píleu inicialment crepidotoide o cupuliforme, després més estès i fixat al substrat per un punt d'inserció lateral, al voltant d'1 cm de diàmetre, amb la superfície de color blanc a crema pàl·lid, densament vellutada i marge enter; làmines que conflueixen en un punt central, de color blanquinós i una mica crema a l'envellir; esporada blanquinosa, cosa que permet la seua diferenciació respecte a espècies semblants dels gèneres *Entoloma* i *Crepidotus*; la carn és blanca i l'olor i sabor poc apreciables.

Material estudiat: València, Villalonga, senda Pujada a Forna cap a les Fontanelles, 30SYJ4407, 38° 52' 56.18" N, 0° 10' 42.72" O, 301 msnm, molt abundant sobre branquetes en descomposició de *Rubus ulmifolius*, en ambient ombrívol i molt humit, 30/10/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1946, VAL_Myco 1775.

Figura 11. *Chaetocalathus craterellus* (VAL_Myco 1775).

Distribució i autoecologia: Sembla que és una espècie relativament freqüent als inicis de la tardor en ambients ombrívols forestals, creixent sobre branquetes de distintes espècies de brolles i matolls, com l'esbarzer i el garguller de cirereta. L'àrea on es va recol·lectar es correspon amb el pis bioclimàtic termomediterrani. És una espècie citada principalment als països d'Europa central i meridional (GBIF 2025). El BDBCv (2025) no recull cap cita d'aquest fong a la Comunitat Valenciana.

Observacions: La mostra valenciana s'ubica en un clade amb alt recolzament (*bootstrap* = 100 %) junt amb una altra mostra italiana, que és l'única present hui dia a la base de dades GENBANK. Les espècies més properes a nivell filogenètic són *Chaetocalathus galeatus*, *C. liliputianus* i *C. fragilis*.

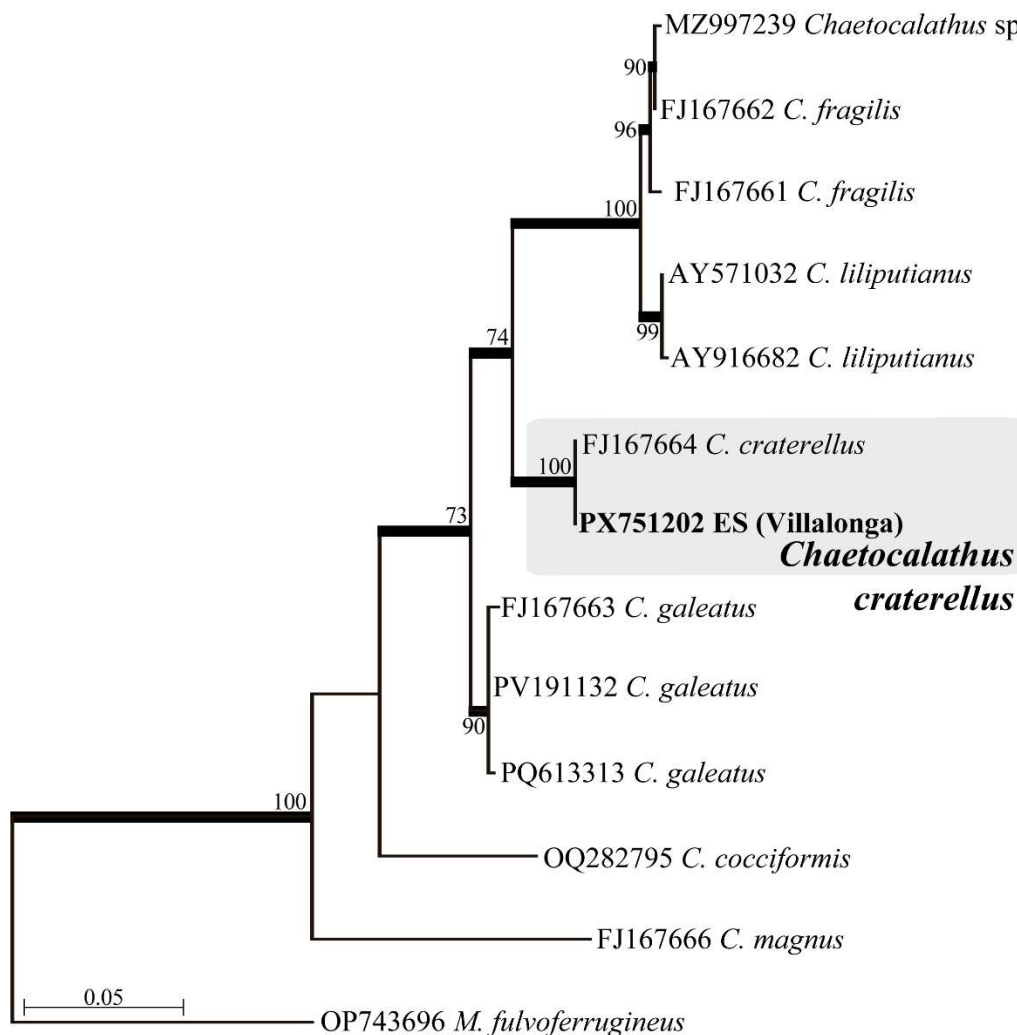

Figura 12. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Chaetocalathus craterellus* (VAL_Myco 1775), recol·lectat a La Safor, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (Stamatakis 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de bootstrap superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GenBank i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

47. *Coppinsiella ulcerosa* (Coppins & P. James) S.Y. Kondr. & Lőkös, *Acta Botanica Hungarica* 60 (3-4): 383 (2018) [MB827058]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Lecanoromycetes* > *Lecanoromycetidae* > *Teloschistales* > *Teloschistineae* > *Teloschistaceae* > *Coppinsiella*

Diagnosi: Fong liquenitzat que forma tal·lus crustacis, primis, continuus, de color gris-blanc, que sovint presenta pústules convexes que esclaten formant sorals excavats, d'uns 0'3 mm de diàmetre, de color groguenc-verdós; apotecis relativament freqüents, amb disc brillant de color taronja i marge propi groc-taronja, sovint exclòs. Ascs amb 8 espores i aquestes són polariloculars, hialines, ampleament el·lipsoïdals, amb una mida que oscil·la entre 8–12 × 4–8 µm. Fotobiont del gènere *Trebouxia*.

Material estudiat: València, Miramar, camí del poble a la Platja de Miramar, 30SYJ4815, 38° 57' 18.20" N, 0° 7' 36.18" O, 2 msnm, sobre fusta de *Cupressus sempervirens*, 01/06/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1803, VAL_Lich 34433.

Figura 13. *Coppinsiella ulcerosa* (VAL_Lich 34433)

Distribució i autoecologia: Espècie que pot habitar l'escorça generalment rugosa d'arbres planifolis o coníferes, com el xiprer, i que freqüenta els hàbitats ruderals propers a la costa. A excepció d'algunes referències puntals d'aquest fong a l'hemisferi sud, la majoria de les que hi ha presents al GBIF (2025) corresponen al centre del subcontinent nord-americà i a Europa, tant la meridional com la septentrional. El BDBC (2025) inclou un nombre rellevant de referències d'aquest líquen a les tres províncies, tot i que sota el nom anterior *Caloplaca ulcerosa* Coppins & P. James. Els hàbitats on s'hi ha trobat són tant d'interior (p. ex., la Serra de Mariola a Bocairent i la Font Roja d'Alcoi), com propers a la costa (Oliva, Benissa, Sagunt, Sueca, El Campello, etc.).

Observacions: Aquest fong líquenitzat sembla ben delimitat a nivell filogenètic, formant un clade amb alt recolzament estadístic que inclou mostres de Turquia, Rússia i diversos països europeus. La mostra saforina s'ubica a un subclade amb altres mostres de Rússia, Dinamarca i Suècia.

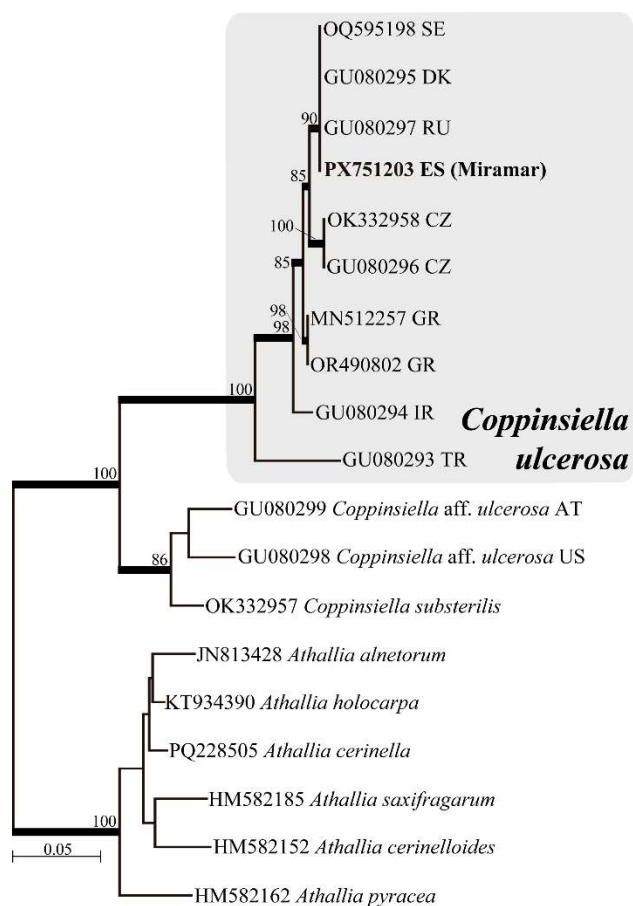

Figura 14. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Coppinsiella ulcerosa* (VAL_Lich 34433), recol·lectat a Miramar, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

48. *Crinipellis scabella* (Alb. & Schwein.) Murrill, *North American Flora* 9 (4): 287 (1915) [MB133022]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Marasmiaceae* > *Crinipellieae* > *Crinipellis*

Diagnosi: Basidiomes menuts, amb un píleu que ateny els 1,5 cm de diàmetre, de campanulat a aplanat, amb la cutícula de color crema clar, amb un umbó evident i fosc, fibril·les radials llanoses de color marró-rogenc, i marge blanquinós, no estriat però rugoset; làmines blanques entre adnates i escotades, poc atapeïdes, ventrudes, esdevenint color crema; estípit llarg, d'uns 2,5 cm, fi, cilíndric, amb la superfície tomentosa, marró-fosc; carn molt escassa, blanquinosa, i inodora, sabor suau.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pla dels Arenals, 30SYJ2715, 38° 57' 34.58" N, 0° 22' 24.51" O, 365 msnm, un únic individu sobre el pecíol podrint-se de *Chamaerops humilis*, 16/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2018, VAL_Myco 1776.

Figura 15. *Crinipellis scabella* (VAL_Myco [1776](#)).

Distribució i autoecologia: Espècie de fàcil reconeixement que apareix a la tardor o inici de l'hivern (rarament a la primavera) a les màquies o les clarianes dels boscos, sobre branquetes en descomposició de distintes brolles i matolls, generalment de forma aïllada. Espècie de basidiomicet àmpliament referenciada al continent europeu, des de la Península Ibèrica fins Escandinàvia (on esdevé menys freqüent), així com a la meitat oriental de Nord-Amèrica, el Japó i, a l'hemisferi sud, Austràlia, Nova Zelanda i Sud-Àfrica. Aquest basidiomicet presenta una distribució gairebé cosmopolita, amb absència a Groenlàndia i l'Antàrtida (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana hi ha una quinzena de referències a les tres províncies, incloent la Serra d'Espadà i la Calderona, la Serra de Mariola i la Font Roja d'Alcoi (BDBCv 2025).

Observacions: L'espècie *Crinipellis scabella* sembla ben delimitada a la filogènia reconstruïda amb dades del marcador nrITS, amb un alt recolzament de *bootstrap* (90 %). A més de la mostra de la Vall d'Albaida, hi ha mostres d'altres països europeus (França, Hongria, Regne Unit, Itàlia, Suècia i Alemanya) i també d'altres indrets, com Nova Zelanda. Les espècies *Crinipellis trichialis*, *C. rhizomaticola* i *C. bidens* serien les més properes.

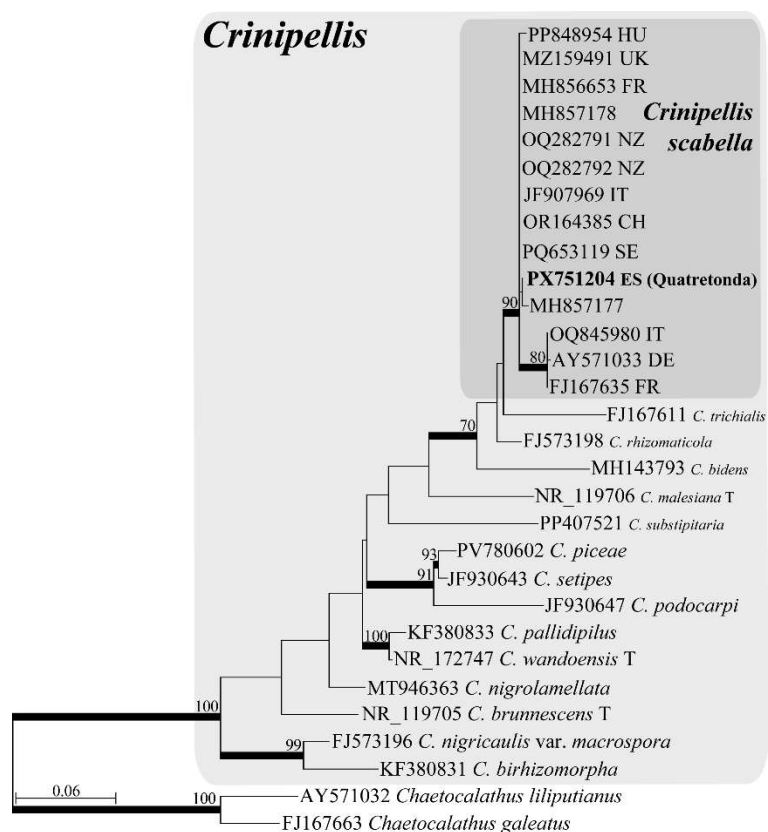

Figura 16. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Crinipellis scabella* (VAL_Myco 1776), recol·lectat a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

49. *Cryptomarasmius corbariensis* (Roum.) T. S. Jenkinson & Desjardin, *Mycologia* **106** (1): 91 (2014) [MB561778]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Physalacriaceae* > *Cryptomarasmius*

Diagnosi: Basidiomes de mida petita amb píleu d'entre 2 i 3 mm de diàmetre, convex-hemisfèric a l'inici, i després aplanat, radialment acanalat o solcat fins al marge, que és un tant ondulat; superfície llisa o una mica tomentosa, amb soles menys pronunciats al centre i d'un color bru rogenc, més obscur cap al centre i amb certs reflexos groguencs cap al marge; làmines arquejades, amples, de color blanc-crema; estípit filiforme, de fins a 5 cm de longitud i menys d'1 mm de diàmetre, de color negrós, un poc més clar a la zona d'inserció de les làmines; carn insignificant, sense olor ni sabor apreciables.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 46.73" N, 0° 22' 31.67" O, 364 msnm, en terreny calcari-argilenc sobre fulles en descomposició d'*Olea europaea*, localment cespitós, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1995, VAL_Myco 1777.

Figura 17. *Cryptomarasmius corbariensis* (VAL_Myco 1777).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un taxó sapròfit de matèria vegetal diversa, però que creix de forma habitual sobre fulles en descomposició d'olivera, que pot passar desapercebut per la seua xicoteta mida. Pel que fa a llur distribució geogràfica global, la majoria de registres provenen de les àrees amb bioclima mediterrani, i per això hi ha cites abundants a la conca mediterrània i a Califòrnia (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana s'ha citat cinc vegades, a la Font Roja d'Alcoi, l'Albufera de València i Villena (BDBCv 2025).

Observacions: Aquesta espècie, a nivell filogenètic (usant dades del marcador nrITS), forma un clade ben recolzat estadísticament (*bootstrap* = 100 %), germà de l'espècie *Cryptomarasmius celtibericus*. Inclou, a més de la seqüència quatretondina, una mostra turca i dues dels Estats Units.

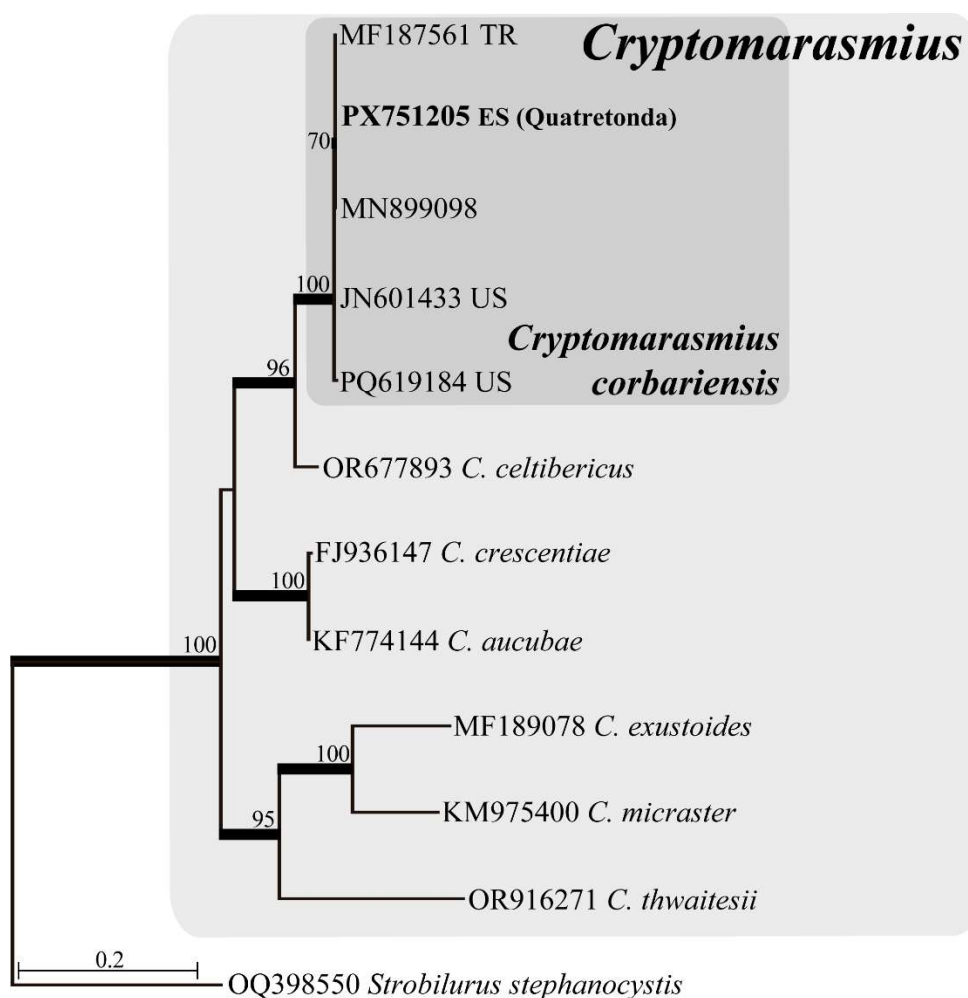

Figura 18. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Cryptomarasmius corbariensis* (VAL_Myco 1777), recol·lectat a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

50. *Daldinia sacchari* Dargan & K.S. Thind, *Kavaka* **12** (2): 114 (1985) [MB128585]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Sordariomycetes* > *Xylariomycetidae* > *Xylariales* > *Hypoxylaceae* > *Daldinia*

Diagnosi: Estromes sèssils o subsèssils, que poden assolir els 2–3 cm, on es pot diferenciar més o menys bé la ubicació dels peritecis; al tall transversal, la regió entre peritecis és blanquinosos, un poc esponjosa, mentre que la capa basal peritecial alterna zones blanques amb altres negres. Els peritecis són d'elongats a obovoides, i produeixen espores brunes, més o menys el·lipsoidals, amb els extrems arrodonits.

Material estudiat: València, Miramar, vora del Camí de l'Alquerieta entre Guardamar de la Safor i Miramar, 30SYJ4716, 38° 57' 33.08" N, 0° 8' 47.09" O, 25 msnm, al talús de terra calcària-margosa, sobre rizomes cremats i exposats d'*Arundo donax*, 06/12/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2275, VAL_Myco 1778.

Figura 19. *Daldinia sacchari* (VAL_Myco 1778).

Distribució i autoecologia: Probablement aquesta col·lecció saforina represente la primera cita d'aquesta espècie per al continent europeu i, per tant, per a la Península Ibèrica. Es trobaren uns pocs exemplars sobre rizomes cremats de canya. Donada l'abundància d'aquesta planta invasora, és esperable que aquesta *Daldinia* es trobe en altres indrets de la Comunitat Valenciana. Al GBIF (2025) només consten quatre referències de l'espècie, tres de l'Índia, d'on es va descriure (NARMANI ET AL. 2019), i una del Pakistan. L'holotip, provinent d'una localitat Índia del Punjab, fou trobat sobre rizomes cremats de *Saccharum munja* (*Poaceae*).

Observacions: L'exemplar de Miramar se situa en un clade ben recolzat que defineix aquest fong, junt amb una mostra de l'Índia. El clade on s'ubiquen mostres identificades com a *Daldinia concentrica* se situa més allunyat. Segons la nostra filogènia, *D. sacchari* seria una espècie propera a *D. brachysperma* (codi GENBANK n° MN153854) i *D. bambusicola* (NR_152464).

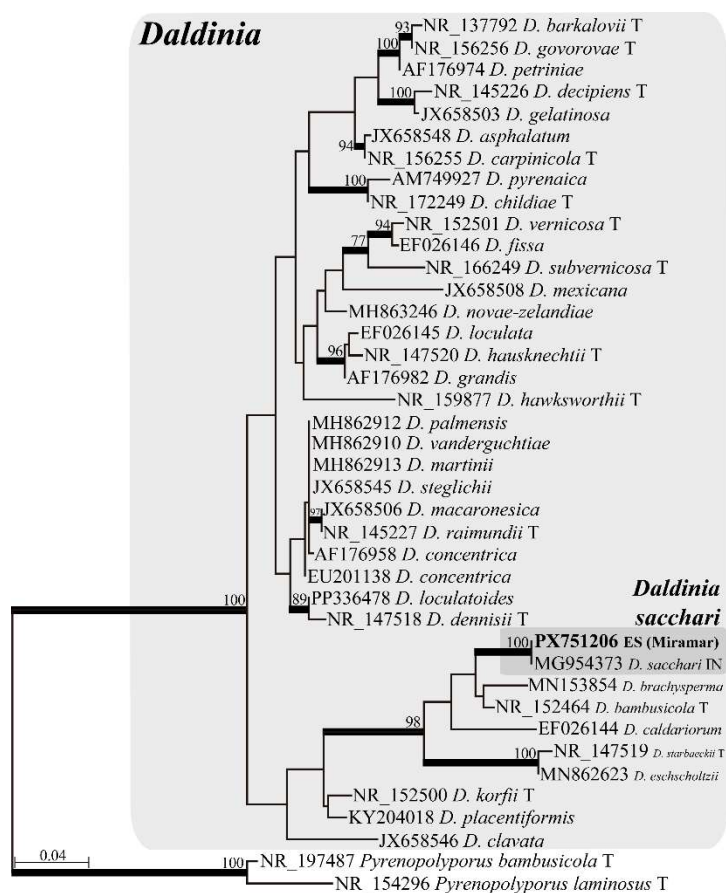

Figura 20. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Daldinia sacchari* (VAL_Myco 1778), recol·lectada a La Safor, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

51. *Entoloma rusticoides* (Gillet) Noordel., *Persoonia* **11**: 150 (1981) [MB112303]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Tricholomatineae* > *Entolomataceae* > *Entoloma*

Diagnosi: Basidiomes relativament menuts, amb píleu d'uns 1,5 cm de diàmetre, convex de jove i una mica umbilicat, i esdevenint més aplanat i umbilicat amb la maduració, amb superfície un tant higròfana, llisa o lleugerament pruïnosa o subesquamosa, o inclús fibril·losa en estat sec, de color bru-grisós en estat humit; làmines decurrents, arquejades de color grisenc amb tons brunencs, amb reflexos rosats i l'aresta concolor; estípit central, de 2–3 cm de longitud i 1,5–2 mm de diàmetre, del mateix color que el píleu; olor poc remarcable, com a molt, a rave.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 365 msnm, sobre el sòl nu calcari-argilós, entre *Olea europaea* i brolles de *Cistus crispus*, gregaris, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1989, VAL_Myco 1779.

Figura 21. *Entoloma rusticoides* (VAL_Myco 1779).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un basidiomicet sapròfit que viu a la màquia mediterrània, entre les brolles, al sòl calcari-argilós, en comunitats abundoses de molses (e.g., *Tortella squarrosa*) i líquens (*Fulgensia*, *Cladonia*, *Diploschistes*), l'epítip del qual fou designat a la localitat tarragonina de l'Ametlla de Mar, a una altitud de 15 metres (VILA ET AL. 2014). Espècie que s'ha citat des del nord d'Àfrica (Marroc) i vessant oriental de la Península Ibèrica, fins el centre d'Europa, Escandinàvia i les Illes Britàniques, mentre que les mencions en altres regions (Amèrica del Nord, Àsia i Austràlia) són més escasses (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana sols consten dos mencions, a les localitats de Serra i Alcoi (BDBCv 2025).

Observacions: L'exemplar de Quatretonda que hem seqüenciat s'ubica a un clade que representa a aquesta espècie junt amb altres mostres del llevant de la Península Ibèrica (Catalunya, València i les Illes Balears; VILA ET AL. 2014), a més de diverses mostres de l'illa de Malta i França. L'espècie germana, amb un recolzament del 87 % seria *E. flocculosum*, d'acord amb la nostra filogènia elaborada amb dades del marcador nrITS.

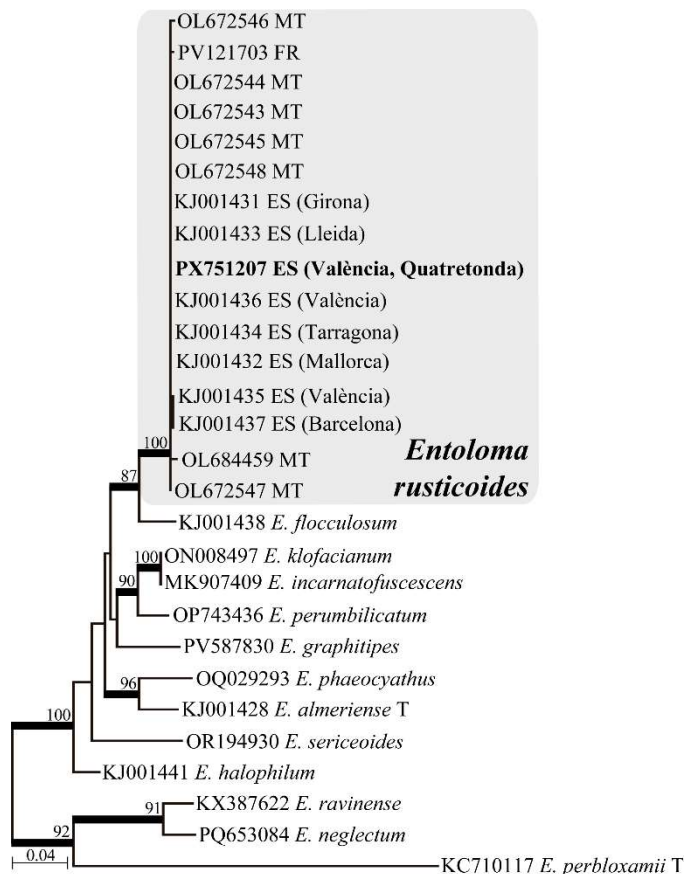

Figura 22. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Entoloma rusticoides* (VAL_Myco 1779), recol·lectat a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

52. *Gymnopus brassicolens* (Romagn.) Antonín & Noordel., *Mycotaxon* **63**: 363 (1997) [MB437618]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Omphalotaceae* > *Gymnopus*

Diagnosi: Basidiomes els píleus dels quals poden arribar als 4–5 cm de diàmetre, que primer són convexos i acaben estenent-se amb la maduració, amb una lleugera depressió al centre, amb el marge estriat per transparència, i una superfície higròfana, llisa, de color marró castanya amb el centre més fosc i marge més clar, groguenc; làmines de lliures a adnates, color primer blanquinós i després crema o ocre-rosat amb la maduració de les espores; estípit esvelt, més prim cap a la base, solcat i aplanat, fistulós i de consistència cartilaginosa, amb superfície inicialment crema pàl·lid a la part superior i marró rogenca o marró negra en la resta, més obscura cap a la base; olor desagradable a col podrida o inclús aigües residuals.

Material estudiat: València, Villalonga, senda pujada a Forna cap a les Fontanelles, 30SYJ4407, 38° 52' 56.18" N, 0° 10' 42.72" O, 301 msnm, sota fulles en descomposició de distints arbusts (*Pistacia lentiscus*, *Quercus coccifera*), sobre sòl calcari, gregari, 30/10/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1948, VAL_Myco 1780.

Figura 23. *Gymnopus brassicolens* (VAL_Myco 1780).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'una espècie sapròfita de primavera o tardor que forma poblacions abundoses, fasciculades (“flotades”) als boscos de pins i carrasques, generalment a la fullaraca de carrasques i coscolls. GBIF (2025) inclou referències d'aquest basidiomicet a tota Europa, tant a la regió meridional com al sud d'Escandinàvia i les Illes Britàniques, així com a Amèrica central, els Estats Units (especialment a Califòrnia), i alguna menció esporàdica a Àsia i Oceania. Al nostre territori consten cites a la Serra Calderona (València) i a la Font Roja d'Alcoi (Alacant).

Observacions: L'exemplar de Villalonga forma part d'un clade que defineix bé el concepte de *Gymnopus brassicolens* i que inclou mostres d'arreu del món, des de la Xina i l'Índia a l'Àsia, Rússia, França i Àustria a Europa, fins els Estats Units. Sembla que el marcador nrITS no revela bé els nivells de diversitat intraspecífica. L'espècie germana, al nostre arbre, és *G. tianbaoyanensis*.

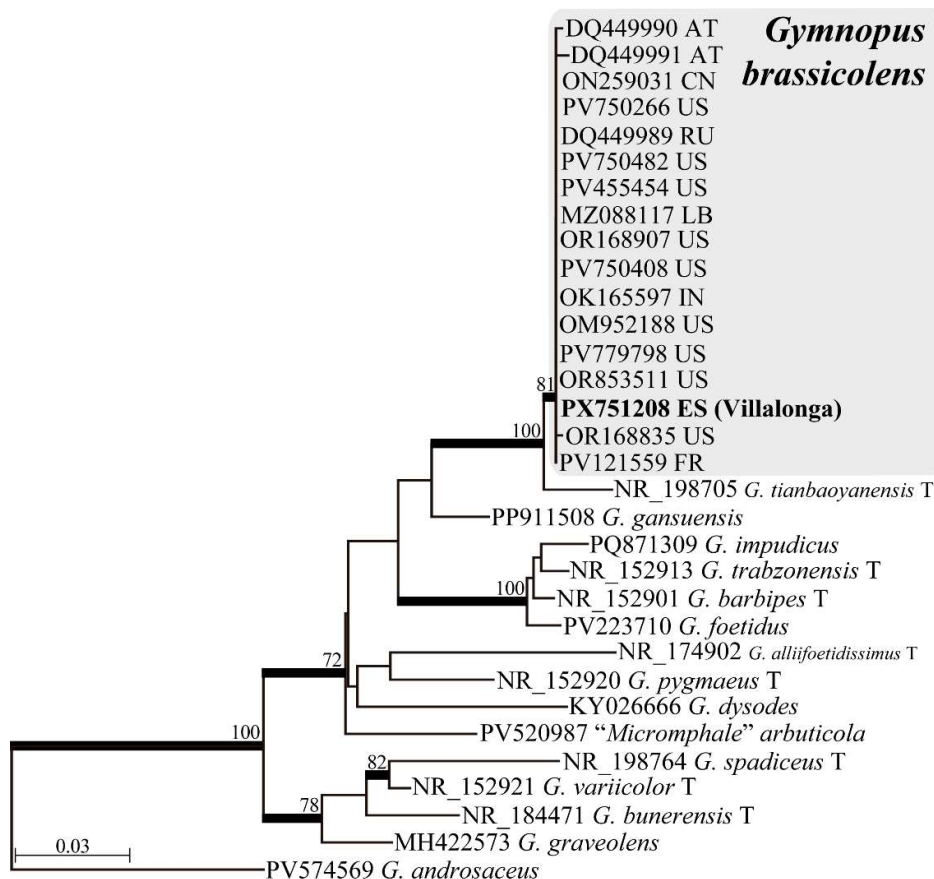

Figura 24. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Gymnopus brassicolens* (VAL_Myco 1780), recol·lectat a Villalonga (La Safor), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

53. *Gymnopus inusitatus* (Vila & Llimona) Vila & Llimona, *Revista Catalana de Micologia* **28**: 180 (2006) [MB509287]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Omphalotaceae* > *Gymnopus*

Diagnosi: Píleu 1–1,5 cm, de convex a convex aplanat, umbilicat. Superfície inicialment llisa, en assecar-se, solcada radialment, higròfana, estriada per transparència en estat humit i de color marró porpra que passa a color xocolate amb llet en assecar-se, sempre amb el centre més fosc. Làmines espaiades, L = 18–20, l = 1(3), adnates, escotades, de color crema amb un reflex xocolate. Aresta sencera i concolor. Estípit 2–2,5 × 0,2(0,1) cm, cilíndric, atenuat cap a la base, fistulós. Superfície llisa a l'apex, estrigosa a la base, de color marró rogenc fosc, únicament més clara cap a l'apex. Carn escassa, blanquinosa al píleu i concolor a l'estípit, d'olor forta que recorda al cogombre. Espores llises, hialines, cilíndriques, en forma de llàgrima, de 8[10,1;10,7]12,8 × 2,9[4;4,2]5,3 µm, Me = 10,4 × 4,1 µm, Qe = 2,6. Basidis monospòrics, bispòrics, rarament tetraespòrics, claviformes, de 19–25 × 5 µm. Queilocistidis rars, cilíndrics a subfusiformes. 23–26 × 4,6–6,5 µm. Cutícula formada per una cutis amb hifes terminals lobulades, de 4–7 µm d'amplària. Caulocistidis adherits, cilíndrics, d'apex arrodonit o atenuat, paret lleugerament grossa, de 33–35(65) × 4–7 µm.

Material estudiat: València, Ontinyent, Les Aigües, 30SYH0699, 38° 49' 3.09" N, 0° 18' 29.38" O, 365 msnm, gregaris en un prat, sobre arrels de graminies i fulles d'olivera (*Olea europaea*), 15/11/2024, leg. A. Conca, ACM224129.

Figura 25. *Gymnopus inusitatus* (ACM224129)

Distribució i autoecologia: ANTONIN et al. (2012) després de l'anàlisi de de les regions nrITS i LSU consideren sinònims *G. inusitatus*, *G. catalonicus* (Vila & Llimona) Vila & Llimona i *G. bisporus* (J. Carbó & Pérez-de-Greg.) Vila & Llimona, totes trobades a Catalunya en formacions de *Cistus salviifolius* i *C. monspeliensis*, sobre substrat més o menys àcid. Posteriorment MORENO & CARLAVILLA (2018) la troben en pinars de *Pinus halepensis* de Madrid. Les mostres estudiades estaven sobre arrels de gramínies i fulles d'olivera (*Olea europaea*), sense *Cistus* i en un sòl calcari; cal assenyalar la presència d'ullastre (*Olea europaea* var. *sylvestris*) al lloc de recol·lecció de *G. bisporus* (PÉREZ DE GREGORIO & CARBÓ 2002). Al GBIF únicament consten les poblacions de Catalunya i Madrid i és novetat pel País Valencià.

Observacions: La seqüència de la regió nrITS de la nostra mostra coincideix completament amb les dels holotips de *G. catalonicus* i *G. inusitatus*.

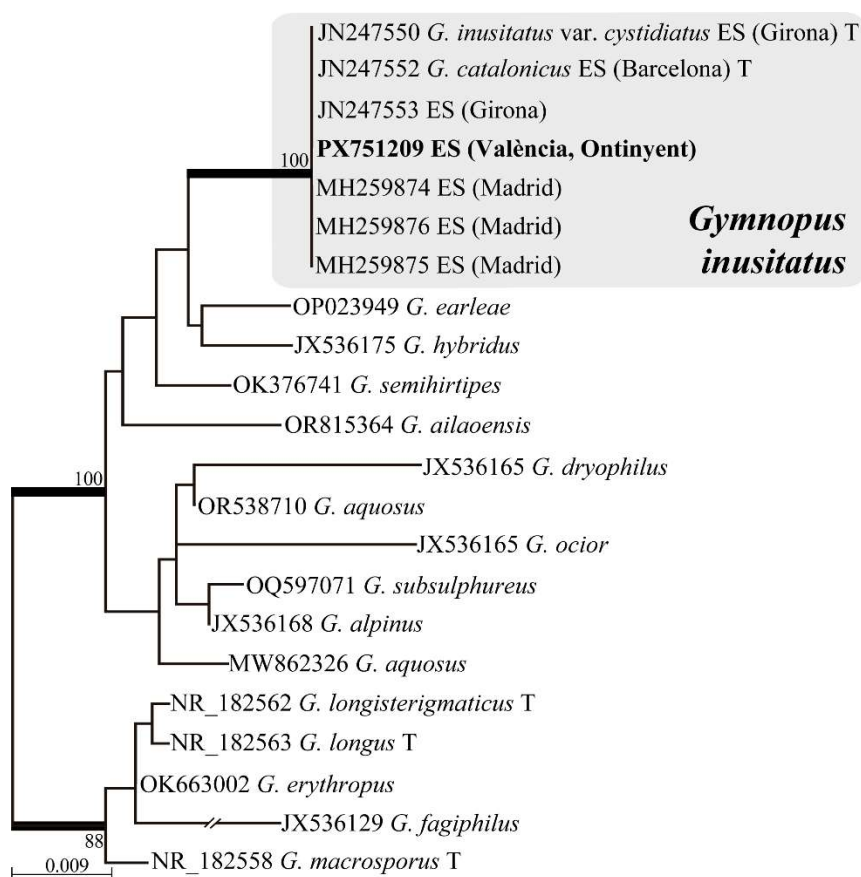

Figura 26. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Gymnopus inusitatus* (ACM224129), recol·lectat a Ontinyent, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Antoni Conca i Isaac Garrido-Benavent)

54. *Lepiota coloratipes* Vizzini, Jun F. Liang, Jančovič. & Zhu L. Yang, en Vizzini, Liang, Jančovičová, Adamčík, Ercole, Contu, Yang & Vellinga, *Mycological Progress* **13**(1): 174 (2013) [2014] [MB804096]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricaceae* > *Lepiota*

Diagnosi: Basidiomes menuts amb el píleu de 1,2–2 cm de diàmetre, acampanat, convex a aplanat, umbonat, amb la vora lleugerament inflexa, excedent i amb restes fibroses del vel. Superfície mat, llisa, amb el temps radialment rugulosa, sencera, blanquinosa amb el centre de color crema a ocre. Làmines atapeïdes, lliures, amples, rectes i blanques; aresta més clara i fimbriada a la lupa. Estípit 3–4 × 0,2–0,25 cm, cilíndric, igual, recte a sinuós, fistulós. Superfície llisa, amb fibril·les blanquinoses, restes de vel parcial sobre un fons bru, marró rogenc a la base de l'estípit. Carn blanca i compacta al píleu, la de l'estípit fibrosa i més fosca, d'olor suau, fúngica. Espores llises, el·lipsoides, de paret prima, uninucleades, ni amiloides, ni dextrinoides, metacromàtiques en blau de crèsil, de (3,1)3,3–3,9(4) × (2,4)2,5–2,8(2,9) µm, Me = 3,6 × 2,6 µm, Q = (1,2)1,23–1,5(1,6), Qe = 1,4. Queilocistidis cilíndric sinuosos, de 23–30 × 6–7 µm. Pileipellis formada per una himenoderma de cèl·lules claviformes o esferopedunculades densament disposades, de 23–38 × 10–17 µm. Fíbules i gotes d'oli presents en tots el teixits.

Material estudiat: València, Bocairent, Serra de Mariola, alt de Camarassa, 30SYH1392, 38° 45' 11,22" N, 0° 32' 25,6" O, 904 msnm, gregaris al peu d'una estepa blanca (*Cistus albidus*) i carrasca (*Quercus rotundifolia*), sòl calcari, 10/11/2024, leg. A. Conca & M. Micó, ACM224089.

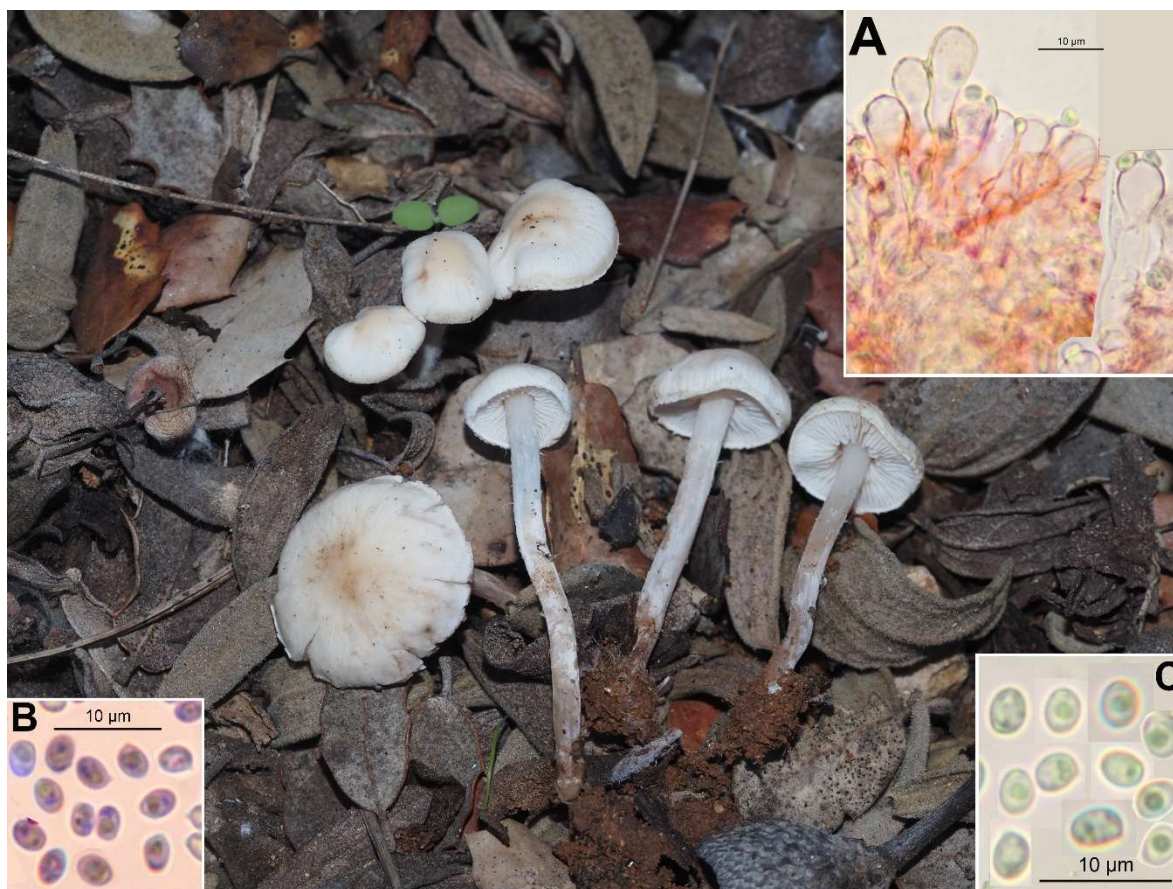

Figura 27. *Lepiota coloratipes* (ACM224089). A. himeni amb gotes lipídiques B. Espores metacromàtiques en blau de crèsil. C. Espores en H₂O

Distribució i autoecologia: Espècie rara que apareix sobre sòls rics en humus, boscos de planifolis o coníferes, fins i tot, en parcs urbans; distribuïda per Europa, Àsia, Àfrica del Nord i Nord-Amèrica (GBIF 2025; VIZZINI ET AL. 2014). L'holotipus és d'Ares del Maestrat (Castelló) trobada en un bosc de *Pinus nigra*, sobre sòl calcari, també al treball original s'hi fa referència a altra col·lecció de la mateixa localitat (codi GENBANK n° KC900376) però trobada en un carrascar sobre sòl calcari. La comparació d'ACM224089 amb KC900376 presenta una cobertura de consulta del 100 % i un percentatge d'identitat del 99,78 %.

Observacions: A la filogènia inferida, aquesta espècie forma un clade ben delimitat que, a més de les mostres de Bocairent i d'Ares del Maestrat, també inclou espècimens xinesos i turcs.

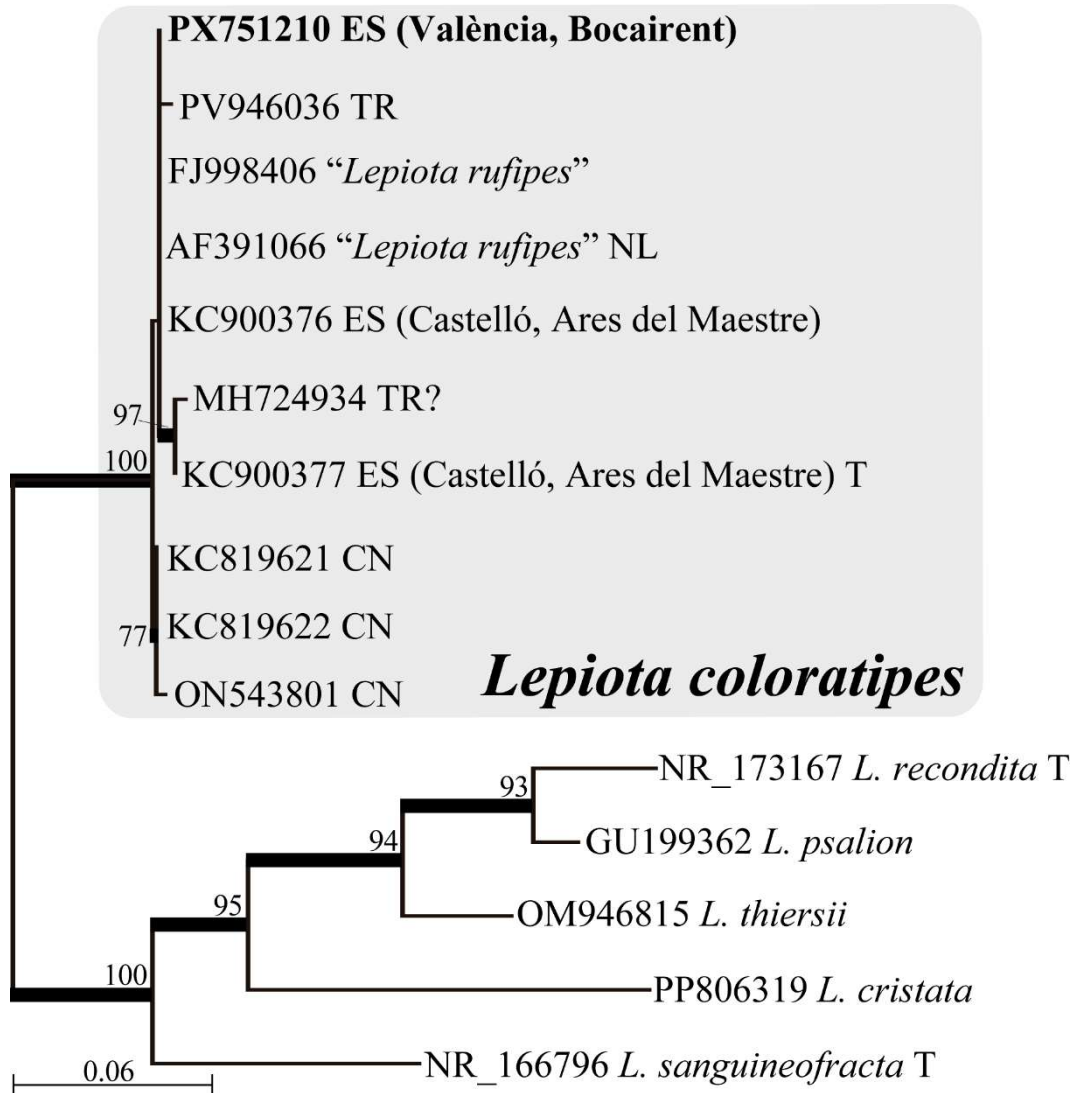

Figura 28. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Lepiota coloratipes* (ACM224089), recol·lectat a Bocairent, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Antoni Conca i Isaac Garrido-Benavent)

55. *Leucocoprinus ariminensis* (Dovana, Angeli, Contu & Brandi) Asif, Saba & Vellinga, *Mycologia* **116** (4): 613 (2024) [MB901193]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Leucocoprinus*

Diagnosi: Basidiomes de mida mitjana, amb píleu d'entre 2,7 i 5 cm de diàmetre, de convex a aplanat, no umbonat, amb marge sencer (un poc excedent), i la superfície de color blanc-grisós, amb tons violats, més grisa (fosc) cap al centre, i una mica més clara a rogles, feltrada, que s'esquerda cap als marges en alguns exemplars, donant un aspecte lleugerament zebnat, ja que deixa entreveure un fons més blanquinós; làmines desiguals, de blanc a blanc-crema, escotades; estípit relativament compacte, ferm, només recorregut per un solc evident al centre vist al tall longitudinal, d'entre 0,7–1 cm de diàmetre i uns 2,5–3,5 cm de longitud, que va engrossint-se progressivament cap a la base, essent aquesta clarament més ampla (1–1,5 cm diàm.), però no massa bulbosa, amb superfície blanca, aparentment pruïnosa, i la base esdevenint brunenca amb la manipulació; anell persistent, però molt reduït; carn blanca, immutable, i olor fort, àcid, subespermàtic.

Material estudiat: València, Miramar, camí del poble a la Platja de Miramar, 30SYJ4815, 38° 57' 18.20" N, 0° 7' 36.18" O, 2 msnm, sota *Cupressus sempervirens*, en substrat calcari-arenós, 14/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2008, VAL_Myco 1781.

Figura 29. *Leucocoprinus ariminensis* (VAL_Myco 1781).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita descrita de la localitat de Rimini, a Itàlia, d'on deriva etimològicament l'epítet específic, on fou trobat a l'abril de 2014, en una avinguda sota xiprers (*Cupressus sempervirens*), un hàbitat que comparteix amb la mostra de La Safor (DOVANA ET AL. 2017). Sembla que la nostra és la primera referència fora d'Itàlia i, per tant, la primera de la Comunitat Valenciana.

Observacions: La filogènia inferida amb dades genètiques únicament del marcador nrITS resol amb claredat els límits de l'espècie *Leucocoprinus ariminensis*. L'exemplar de Miramar s'ubica en un clade junt amb dues mostres italianes, una d'elles l'holotip. L'espècie germana seria *L. ionidicolor*.

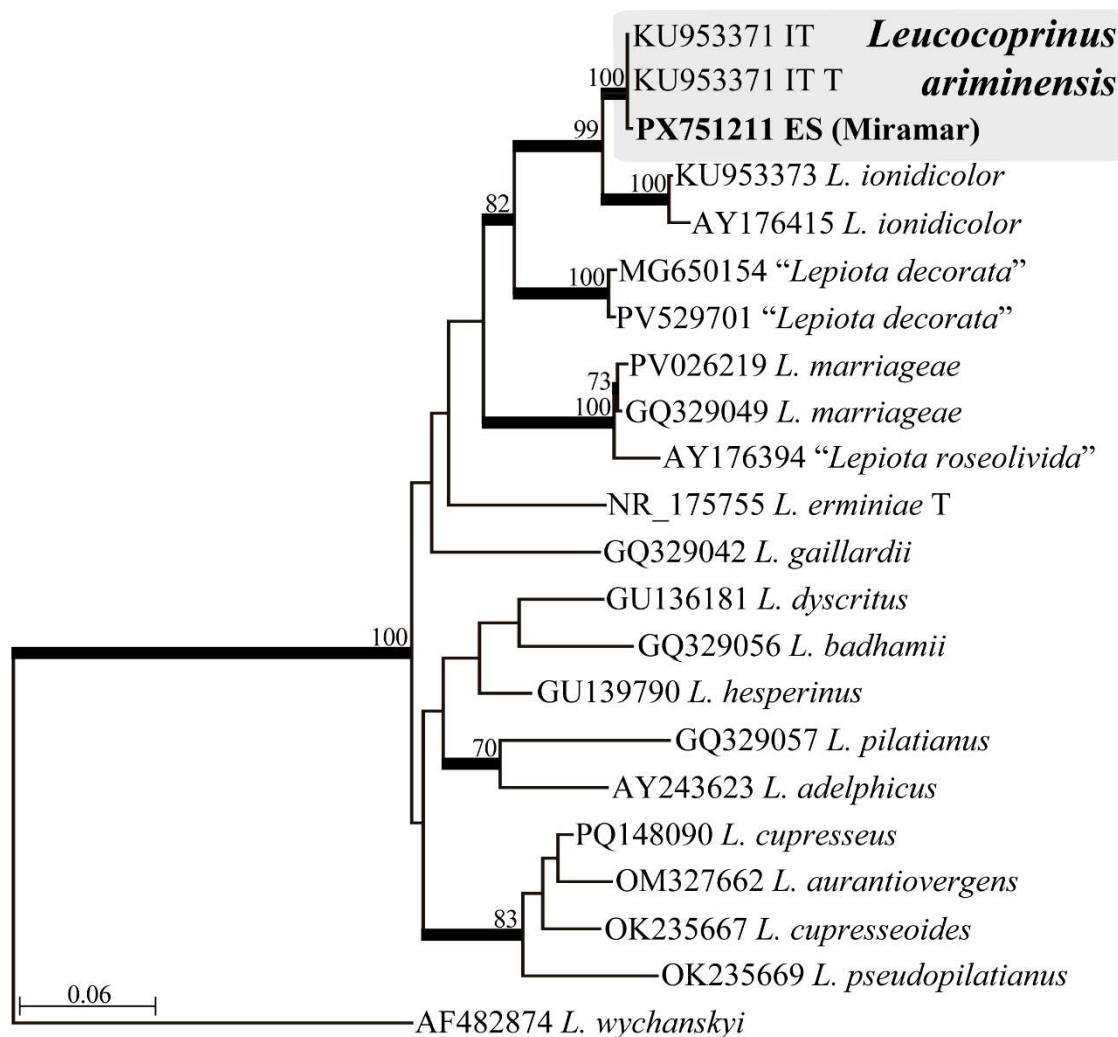

Figura 30. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Leucocoprinus ariminensis* (VAL_Myco 1781), recol·lectat a La Safor, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

56. *Leucocoprinus cretaceus* (Bull.) Locq., *Bulletin Mensuel de la Société Linnéenne de Lyon* **14**: 93 (1945) [MB287726]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Leucocoprinus*

Diagnosi: Basidiomes relativament grans, amb píleu cònic-campanulat, de 3–6 cm de diàmetre, amb la superfície de color blanc neu, recoberta de flocs blancs, polsosos, i que s’eliminen només passant el dit, marge clarament estriat; làmines blanques, amb el punt d’inserció molt separat de l’estípit; aquest últim assoleix de 7 a 10 cm de longitud i 0,4–0,6 cm de diàmetre, que va engrossint-se cap a la base, que esdevé bulboseta, napiforme (1–1,2 cm de diàm.), amb la superfície d’un evident color groc des de la meitat fins la part superior, la resta coberta de flocs i pols blanquinosa, especialment cap a la base; olor un poc desagradable a podrit.

Material estudiat: València, Miramar, vora del Camí de l’Alquerieta entre Guardamar de la Safor i Miramar, 30SYJ4716, 38° 57’ 33.08” N, 0° 8’ 47.09” O, 25 msnm, al talús, entre els rizomes exposats d’*Arundo donax*, gregària, en substrat calcari-margós, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1956, VAL_Myco 1782.

Figura 31. *Leucocoprinus cretaceus* (VAL_Myco 1782).

Distribució i autoecologia: Fong sapròfit que sol veure's als hivernacles, però que pot aparèixer en àrees ruderals més tèrmiques, que s'ha citat en pràcticament tot el món a excepció dels pols, però especialment al continent Americà, Europa, el sud-est asiàtic i l'orient d'Austràlia, és a dir, en regions més tèrmiques o tropicals (GBIF 2025). Al BDBCv (2025) no hi apareixen referències per a la Comunitat Valenciana, però sí a GBIF (2025) provinents de la província de Castelló.

Observacions: La mostra de Miramar s'encabeix en un subclade que inclou mostres de Suècia, EUA, les Illes Caiman, Tailàndia i la República Dominicana. Per les distàncies genètiques deduïbles a partir de l'arbre filogenètic, sembla ser que aquesta espècie mostra una elevada capacitat de dispersió a llarga distància arreu del planeta.

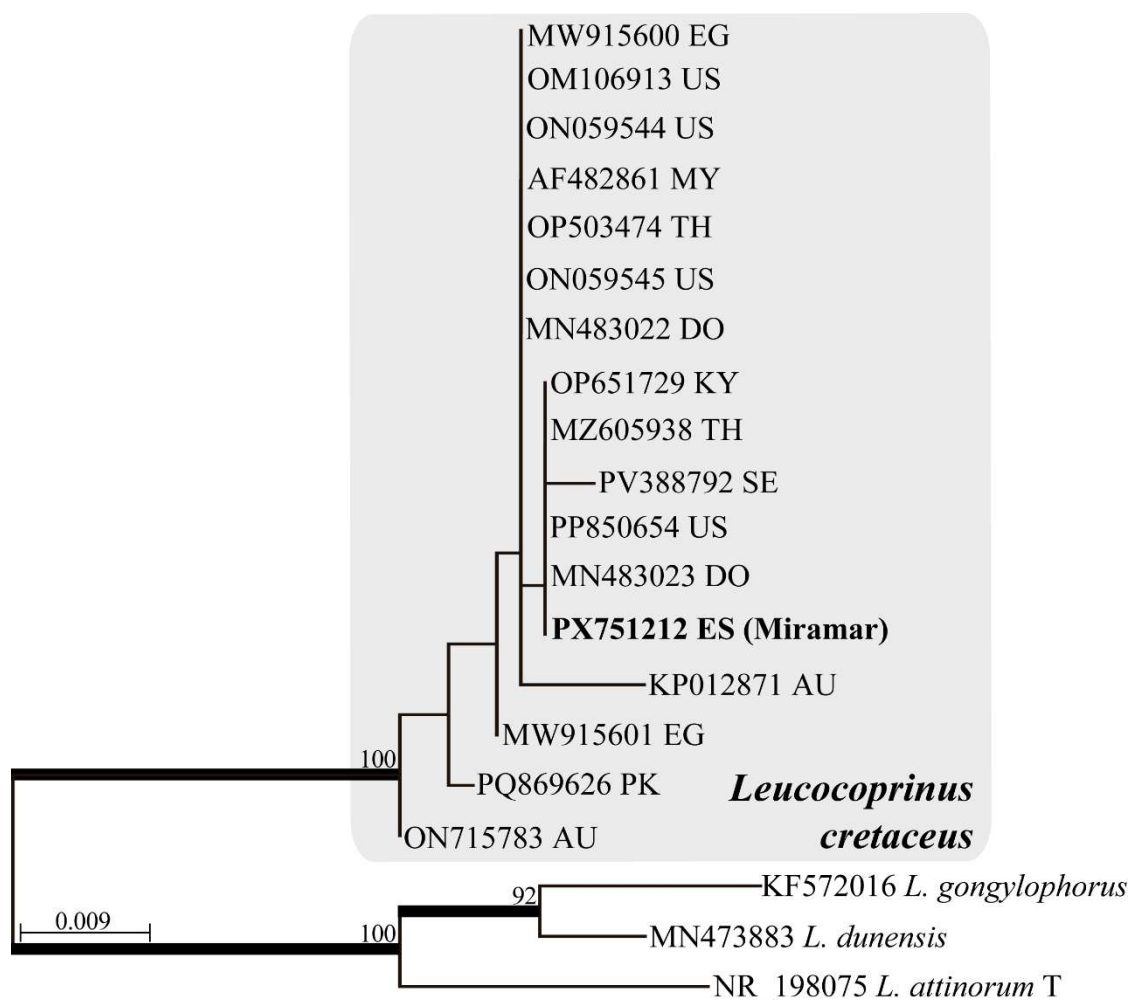

Figura 32. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen saforí de *Leucocoprinus cretaceus* (VAL_Myco 1782), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

57. *Leucocoprinus leucothites* (Vittad.) Redhead, *Index Fungorum* 551: 1 (2023) [MB900881]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricinae* > *Agaricaceae* > *Leucoagaricus*

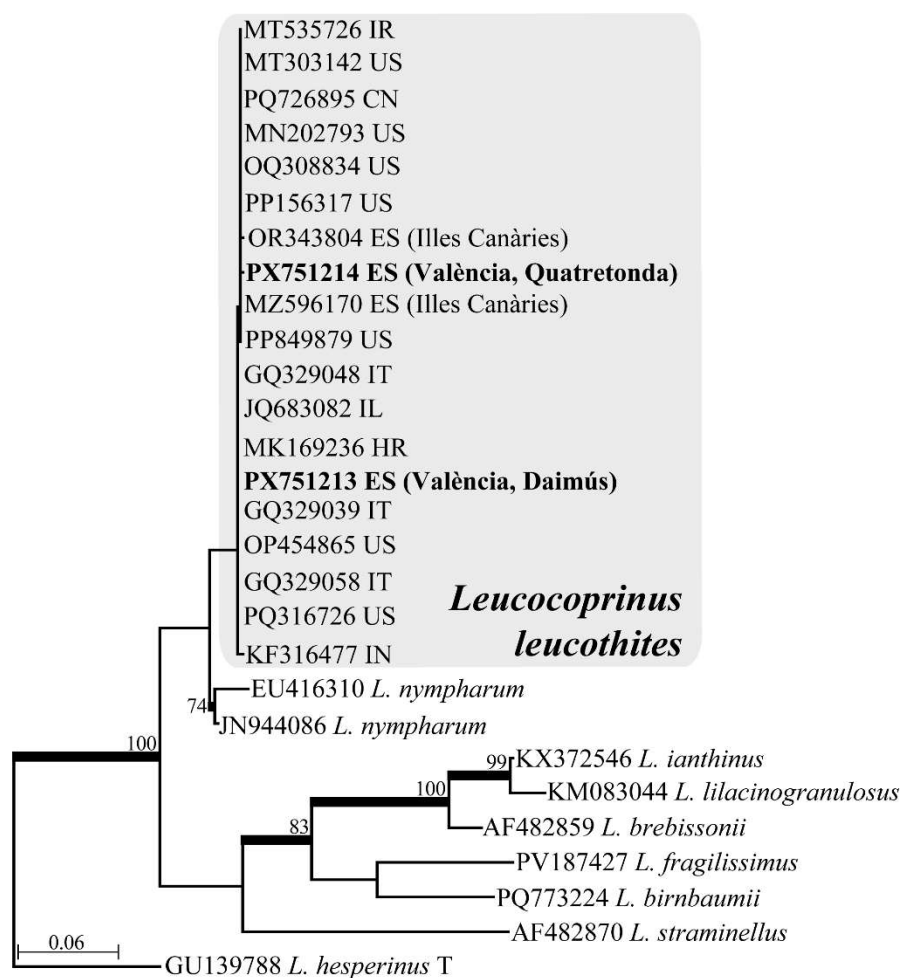
Diagnosi: Basidiomes amb píleus des de campanulats fins a totalment aplanats quan són madurs, de fins a 10 cm de diàmetre, amb la superfície blanc-crema, amb el centre de vegades un poc grisenc, o en altres groguenc, en alguns exemplars arribant aquesta tonalitat cap al marge; làmines blanques, lliures, ventrudes i que adquireixen una certa tonalitat rosada a l'envellir; estípit cilíndric, de 5 a 12 cm de longitud i 0,6–0,8 cm de diàmetre, amb la base engrossida desigualment fins a 1–1,5 cm de diàmetre, amb la superfície blanca i la presència d'un anell en faldeta; olor agradable, fúngic.

Material estudiat: València, Daimús, rodona a l'Avinguda de Sant Antoni, 30SYJ4618, 38° 58' 56.36" N, 0° 8' 58.99" O, 18 msnm, sobre la gespa de la rodona, en substrat calcari-arenós, gregaris, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1952, VAL_Myco 1783; Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 46.36" N, 0° 22' 33.41" O, 362 msnm, dos exemplars solitaris sota *Fraxinus ornus*, en substrat calcari-argilós, 06/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1969, VAL_Myco 1784.

Figura 33. *Leucocoprinus leucothites* (VAL_Myco 1783, esquerra; VAL_Myco 1784, dreta).

Observacions: A pesar de no ser exactament idèntiques a nivell del nrITS, les dues mostres valencianes s'ubiquen a un clade amb mostres d'arreu del planeta. La monofilia del clade que les inclou no rep un alt recolzament de bootstrap, com tampoc ho fa la relació de proximitat (espècies germanes) del *Leucocoprinus leucothites* amb *L. nympharum*.

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

58. *Limacella furnacea* (Letell.) E.-J. Gilbert, *La spore des champignons supérieurs*: 96 (1928) [MB295728]

(= *Catatrama furnacea* (Letell.) Cons. & Setti, *Rivista Micologica Romana* 40 (2, num. spec. [fuori ser.]): 15 (2025) [MB903237])

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Pluteineae* > *Amanitaceae* > *Limacella*

Diagnosi: Basidiomes relativament robustos, amb píleus d'entre 5 i 10 cm de diàmetre, globosos de jove, que acaben siguent aplanats al madurar, amb superfície glutinosa, marró clara homogènia, que esdevé més clara cap al marge en els exemplars madurs; làmines de blanques a crema, lliure i atapeïdes; estípit cilíndric, de fins a 12 cm de longitud i 1–1,5 cm de diàmetre, amb la base atenuada, i la superfície blanca, glutinosa i fibro-esquamosa; olor agradable, des de fúngic fins a farina fresca.

Material estudiat: València, Daimús, Els Pedregals, bancals arrimats a la vora del Carrer Barracons, 30SYJ4717, 38° 58' 29.62" N, 0° 8' 54.53" O, 19 msnm, sota *Olea europaea* i *Cupressus sempervirens*, entre la fullaraca sobre sòl calcari-arenós, gregari, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1960, VAL_Myco 1785; Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, sota *Olea europaea*, entre la fullaraca, en substrat calcari-argilós, gregaris, 06/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1970, VAL_Myco 1786.

Figura 35. *Limacella furnacea* (VAL_Myco 1785).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'una espècie sapròfita, que habita indrets amb abundant matèria orgànica i sòls arenosos, com ara bancals d'oliveres, especialment a la tardor. GBIF (2025) inclou referències d'aquesta espècie únicament a Europa i, en concret, la meridional, com ara la vessant llevantina de la Península Ibèrica i el sud de França i Còrcega. EL BDBCv (2025) inclou unes poques referències a les províncies d'Alacant i València, tot i que amb tota probabilitat apareixerà a molts més indrets.

Observacions: Els exemplars seqüenciats de Daimús i Quatretonda s'ubiquen en un clade que delimita amb alt recolzament estadístic el concepte filogenètic de l'espècie *Limacella furnacea*, i que també inclou espècimens d'Itàlia, Portugal i les Illes Canàries. L'espècie germana, segons la nostra inferència, seria *L. subtropicana*.

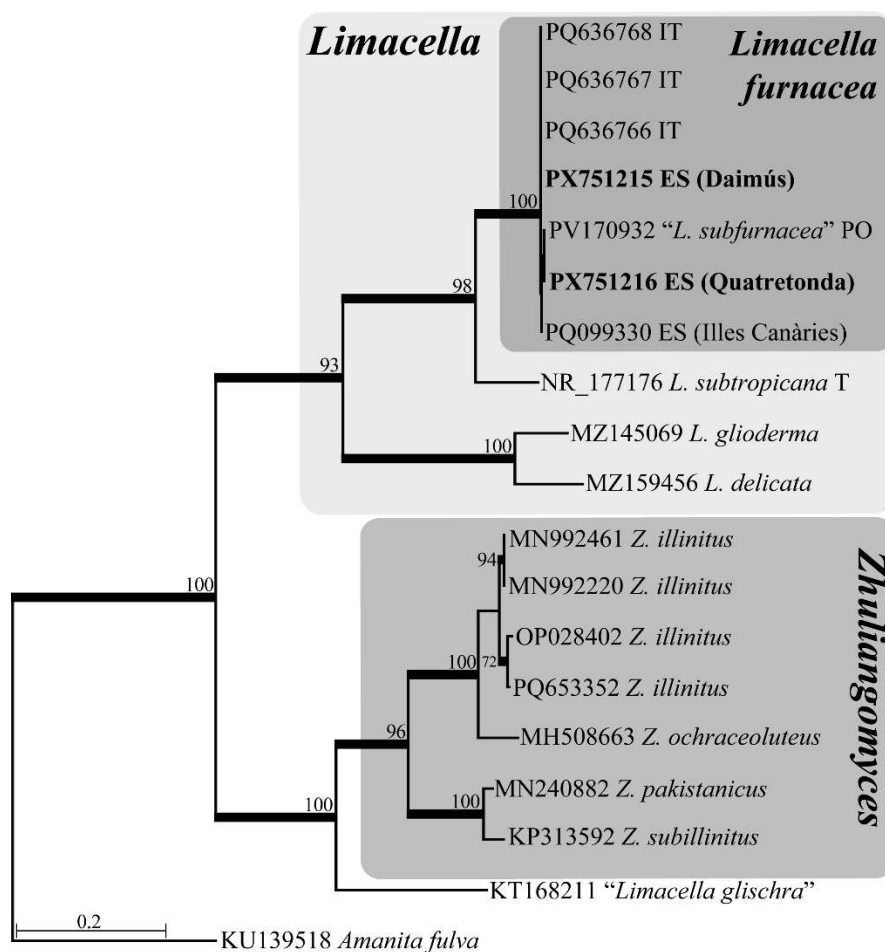

Figura 36. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens valencians de *Limacella furnacea* (VAL_Myco 1785 i 1786), que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

59. *Marasmius oreades* (Bolton) Fr., *Anteckningar öfver de i Sverige växande ätliga Svampar*: 52 (1836) [MB174712]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Marasmiaceae* > *Marasmieae* > *Marasmius*

Diagnosi: Basidiomes amb píleu convex a lleugerament umbonat, de 2,5 a 3 cm de diàmetre, amb la part central més groc-ataronjada, la resta de la superfície més pàl·lida, higròfana, amb el marge un tant estriat per transparència; làmines de blanquinoses a color crema, grosses i bastant separades entre sí; estípit de fins a 5–6,5 cm de longitud i de 2–2,5 mm de diàmetre, molt flexible, de color crema amb una certa tonalitat ataronjada pàl·lida, un tant ferruginosa cap a la base; olor fort, un poc d'ametlles amargues.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, bancal abandonat d'*Olea europaea*, entre la fullaraca, cespitós, 06/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1973, VAL_Myco 1787.

Figura 37. *Marasmius oreades* (VAL_Myco 1787).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita emblemàtica que és comuna als prats de muntanya, i que a les contrades de menor altitud creix en clarianes de boscos o, com el nostre cas, en una clariana d'un camp abandonat d'oliveres. GBIF (2025) indica que aquesta espècie està àmpliament distribuïda a l'hemisferi nord, i també estesa a Sudàfrica, Austràlia i Nova Zelanda. El BCBCV (2025) inclou només quatre referències, tres a la província de València i una a Altura (Castelló), tot i que és una espècie present a la majoria de muntanyes castellonenques.

Observacions: Espècie ben delimitada i recolzada a nivell filogenètic, representada per un clade que inclou, a més de la nostra mostra, dues mostres dels EUA, una de Rússia i una altra de Nova Zelanda. L'espècie germana, segons la nostra filogènia, seria *Marasmius centrocinnameus*.

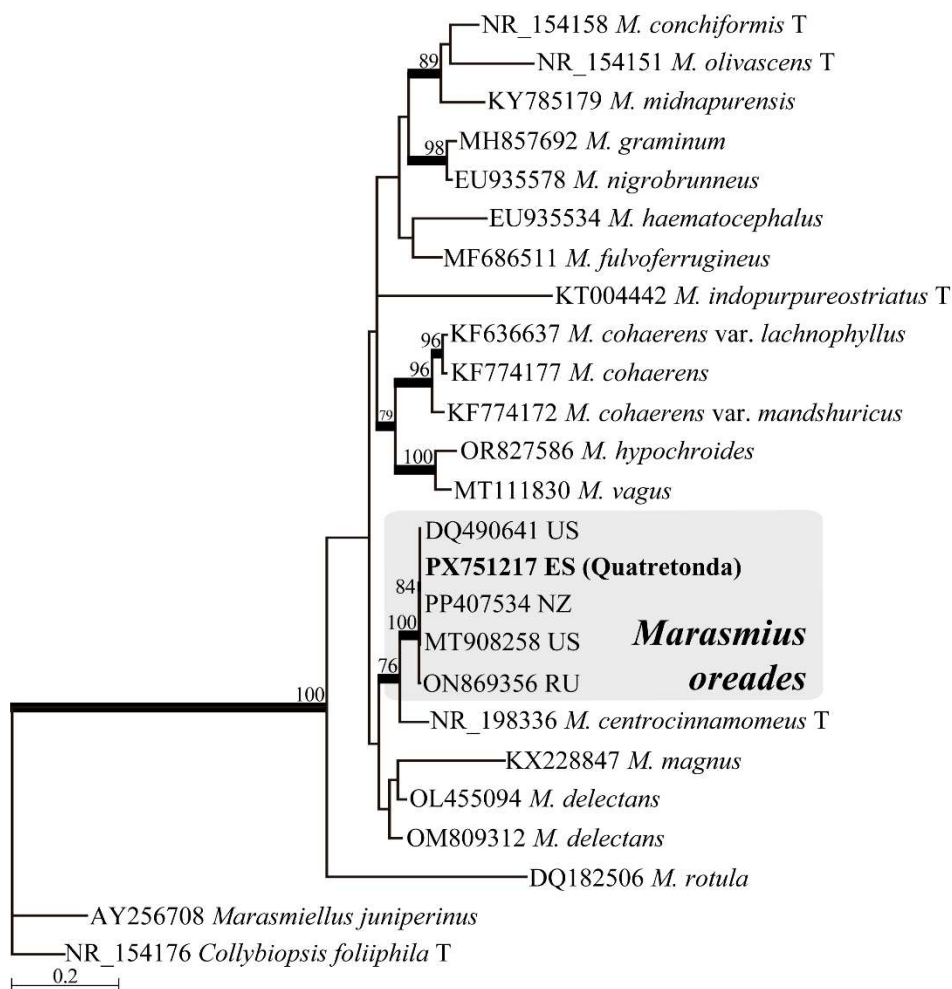

Figura 38. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens de *Marasmius oreades* (VAL_Myco 1787), recol·lectats a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

60. *Mycena galopus* (Pers.) P. Kumm., *Der Führer in die Pilzkunde*: 108 (1871) [MB120520]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Mycenineae* > *Mycenaceae* > *Mycena*

Diagnosi: Basidiomes de mida xicoteta, amb píleu de fins 1'1 cm de diàmetre, campanulat o convex, amb la superfície de color gris olivaci, estriada per transparència fins aproximadament el centre; làmines inicialment blanc-crema, que amb la maduració adquireixen uns reflexos brunencs o groguencs; estípit cilíndric, d'entre 5–7 cm de longitud, amb la superfície llisa i concolor a la del píleu, i una base fibrosa, amb miceli de color blanc; al tall, el píleu i l'estípit emanen un làtex blanquinós; olor fort, àcid.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pla dels Arenals, 30SYJ2715, 38° 57' 36.40" N, 0° 22' 17.60" O, 378 msnm, sota *Quercus rotundifolia*, sobre fulles en descomposició, de cespitosa a fasciculada, 16/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2015, VAL_Myco 1788.

Figura 39. *Mycena galopus* (VAL_Myco 1788).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que creix de forma cespitosa i fasciculada sobre restes vegetals en descomposició, especialment fulles de carrasca, rarament a la pinotxa dels pins, als ambients forestals més o menys tèrmics del nostre territori. És un basidiomicet amplament estès a tota Europa, des dels països de la conca mediterrània fins Escandinàvia, i també a ambdós vessants del subcontinent nord-americà, per bé que existeixen també algunes cites a Sud-Amèrica, Austràlia i Nova Zelanda (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana s’ha citat a la Serra d’Espadà (Castelló) i la Font Roja d’Alcoi (Alacant).

Observacions: A nivell filogenètic, aquesta espècie sembla ben delimitada. Al clade que hi forma s’encabeixen diverses mostres europees (Polònia, Dinamarca, Rússia, Suècia, Txèquia i Itàlia) i del Canadà. La mostra de Quatretonda forma un subclade amb una altra recol·lectada a Sevilla, amb codi GENBANK n° PQ432709.

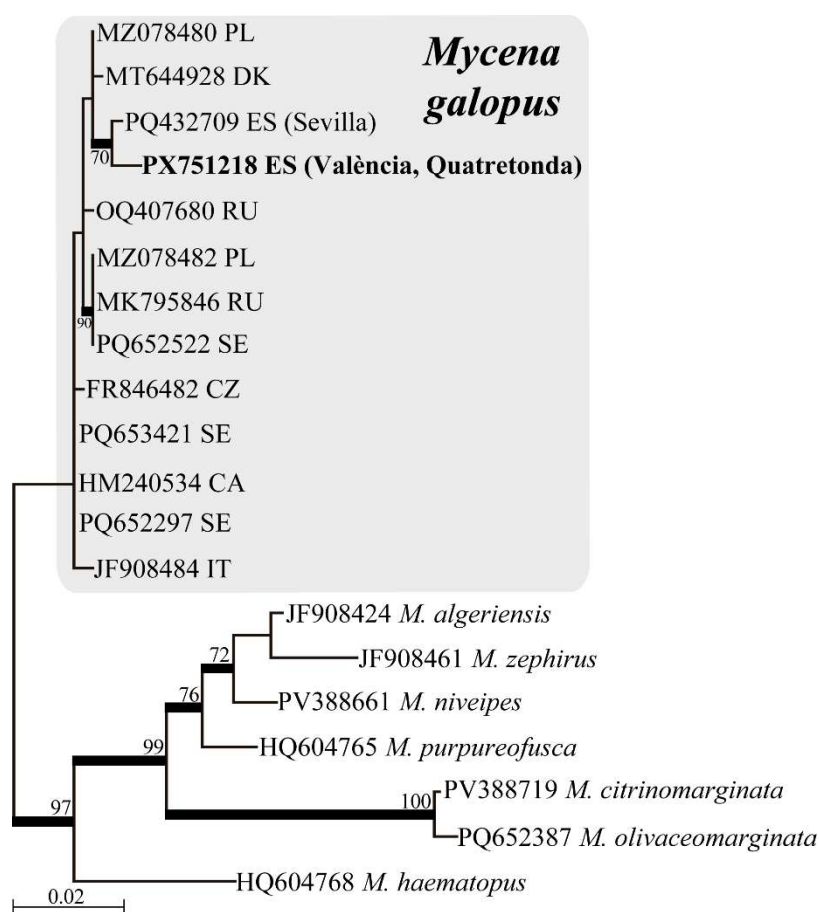

Figura 40. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l’espècimen de la Vall d’Albaida de *Mycena galopus* (VAL_Myco 1788), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l’opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s’usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s’expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s’indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d’origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

61. *Omphalotus olearius* (DC.) Singer, *Papers of the Michigan Academy of Science, Arts and Letters* **32**: 133 (1948) [MB288943]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Omphalotaceae* > *Omphalotus*

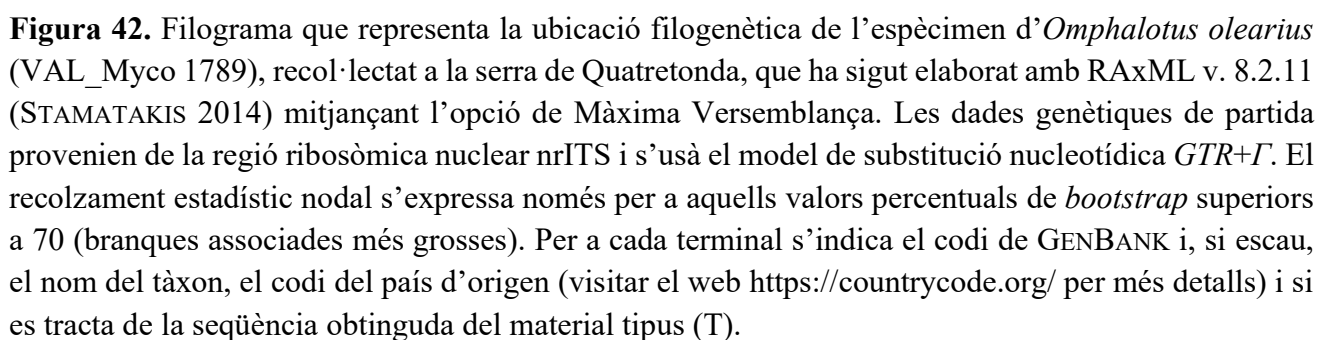
Diagnosi: Basidiomes que poden assolir grans mides, amb píleus que arriben als 10 cm de diàmetre, primer convexos i després esdevenint deprimits al centre (forma d'embut), amb la vora inflexa i la superfície llisa, amb fibril·les innates i de color taronja, més o menys fosc; làmines arquejades, atapeïdes i clarament decurrents, de color taronja; estípit robust, corretjonós, concolor a les làmines, tot i que la base pot esdevenir un poc més roja, especialment amb la maduració o manipulació; carn fibrosa, taronja, amb olor agradable, que per a alguns recorda la de l'esclata-sang.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 46.36" N, 0° 22' 31.36" O, 367 msnm, sobre tronc d'*Olea europaea*, individus fasciculats, 03/12/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2273, VAL_Myco 1789.

Figura 41. *Omphalotus olearius* (VAL_Myco 1789).

Observacions: L'espècie forma un clade amb recolzament *bootstrap* del 75 %, i inclou mostres principalment del centre d'Europa i de la conca de la mar Mediterrània. L'exemplar quatretondí és proper a un francès amb codi de GENBANK nº PV108777. Les espècies que, a la nostra filogènia, apareixen més properes són *Omphalotus japonicus* i *O. subilludens*.

BUTLLETÍ SOCIETAT MICOLÒGICA VALENCIANA **29** – 2025 56

62. *Parasola conopila* (Fr.) Örstadius & E. Larss., *Mycological Research* **112** (10): 1180 (2008) [MB663256]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Psathyrellaceae* > *Parasola*

Diagnosi: Basidiomes esvelts, amb píleu d'entre 1,5 i 2 cm de diàmetre, de convex a campanulat, finalment aplanat i amb un umbó incipient; higròfan i amb la superfície llisa de color bru fosc (en estat humit) o més pàl·lida (sec); làmines brunenques; estípit molt llarg, de fins a 18 cm de longitud, i 1–2 mm de diàmetre, amb la superfície de color blanca-crema, un poc més obscur cap a la base; olor no detectat.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pla dels Arenals, bancal abandonat situat al darrere de la caseta de Matxaca, 30SYJ2715, 38° 57' 47.30" N, 0° 22' 17.16" O, 386 msnm, entre la gespa, sota *Prunus dulcis* abandonats, uns quants individus solitaris sobre sòl calcari-argilós, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2003, VAL_Myco 1790.

Figura 43. *Parasola conopila* (VAL_Myco 1790).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que habita les clarianes dels boscs, els marges dels bancals, especialment a la muntanya, o bé els parcs i jardins amb abundant matèria orgànica en descomposició. Àmpliament citada a tota Europa, especialment la central i meridional, així com a les dues meitats dels Estats Units, Mèxic, i Xile, amb referències també a Sud-Àfrica, Austràlia i Nova Zelanda (GBIF 2025). El BDBC (2025) inclou cites a València i Alacant, tant en ambients litorals (la Marina d'Elx, la Devesa de l'Albufera) com de muntanya (Serra de Mariola i Font Roja d'Alcoi).

Observacions: L'espècie forma un clade amb un alt recolzament *bootstrap* (100 %), i inclou mostres d'arreu del planeta, des d'Europa i Nord-Amèrica, a l'hemisferi nord, fins Nova Zelanda. Les espècies més properes a la nostra filogenia són *Parasola psathyrelloides*, *P. cinnamomescens* i *P. haizhuensis*.

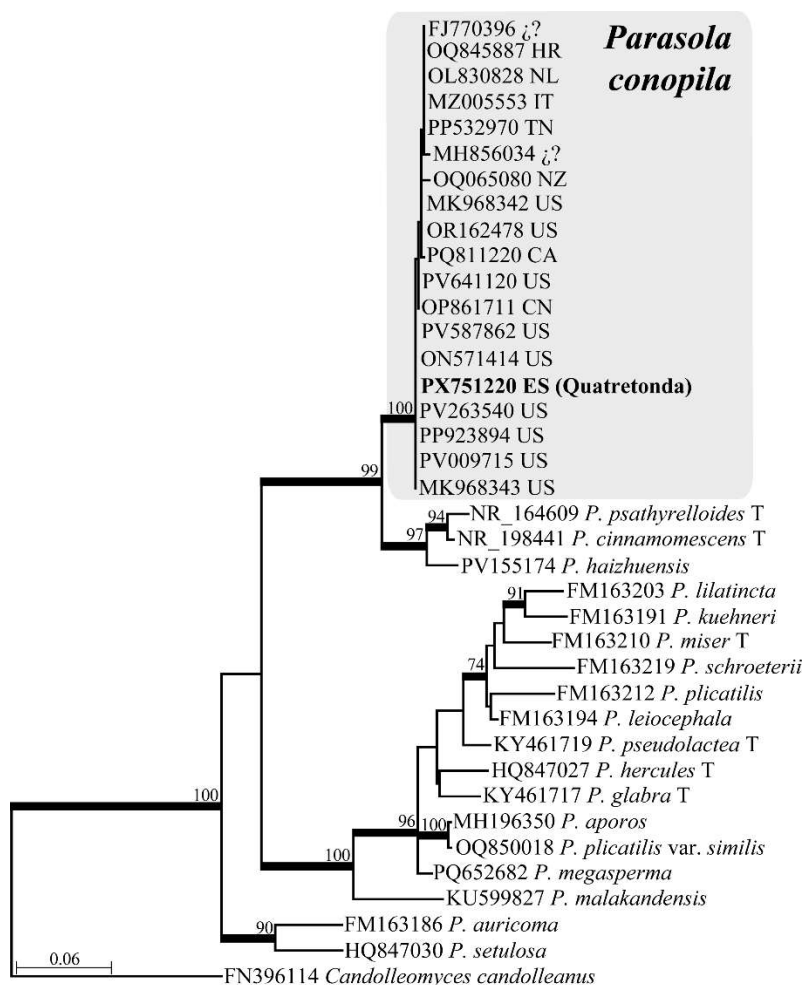

Figura 44. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Parasola conopila* (VAL_Myco 1790), recol·lectat a la serra de Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

63. *Physciella chloantha* (Ach.) Essl., *Mycologia* 78: 94 (1986) [MB103701]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Lecanoromycetes* > *Lecanoromycetidae* > *Caliciales* > *Physciaceae* > *Physciella*

Diagnosi: Tal·lus foliaci que forma rosetes d'entre 1 i 3 cm de diàmetre, poc adherit al substrat, de lòbuls estrets, de vegades imbricats, fins a 1,5 mm d'ample, plans, de color blanc-verdós, en alguns casos bru pàl·lid, que porten soralis labriformes terminals en els extrems dels lòbuls ascendents; medul·la blanca i còrtex inferior blanquinós, amb rizines pàl·lides i simples; estructures per a la reproducció sexual (apotecis) molt rars, lecanorins, amb ascs octosporats. Reaccions macroquímiques totes negatives.

Material estudiat: Alacant, Vall de Gallinera, Serra de la Safor, 30SYJ3704, 38° 51' 26.32" N, 0° 15' 34.73" O, 956 msnm, sobre escorça de *Quercus rotundifolia*, 10/01/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1732, VAL_Lich 34434.

Figura 45. *Physciella chloantha* (VAL_Lich 34434).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un líquen epífit que, a les nostres contrades, habita l'escorça dels tronc de carrasques i roures, i que és bastant comuna als pisos termo- i mesomediterrani. Està amplament distribuït a l'hemisferi nord, tant a Nord-Amèrica com a tota Europa, especialment a la central i meridional, amb algunes referències addicionals a l'hemisferi sud (Àfrica i Amèrica Llatina; GBIF 2025). A la nostra comunitat hi ha poc més d'una desena de referències a les tres províncies, especialment als entorns forestals d'interior (BDBCv 2025).

Observacions: La nostra filogènia, basada únicament en dades del marcador nrITS no resol amb claredat els límits de les espècies *Physciella chloantha* i *P. melanchra*. L'exemplar alacantí se situa en un subclade ben recolzat estadísticament (*bootstrap* = 100 %) junt amb dues mostres catalanes i una altra de Txèquia. Caldrà usar més marcadors moleculars per establir una millor delimitació d'espècies en aquest gènere.

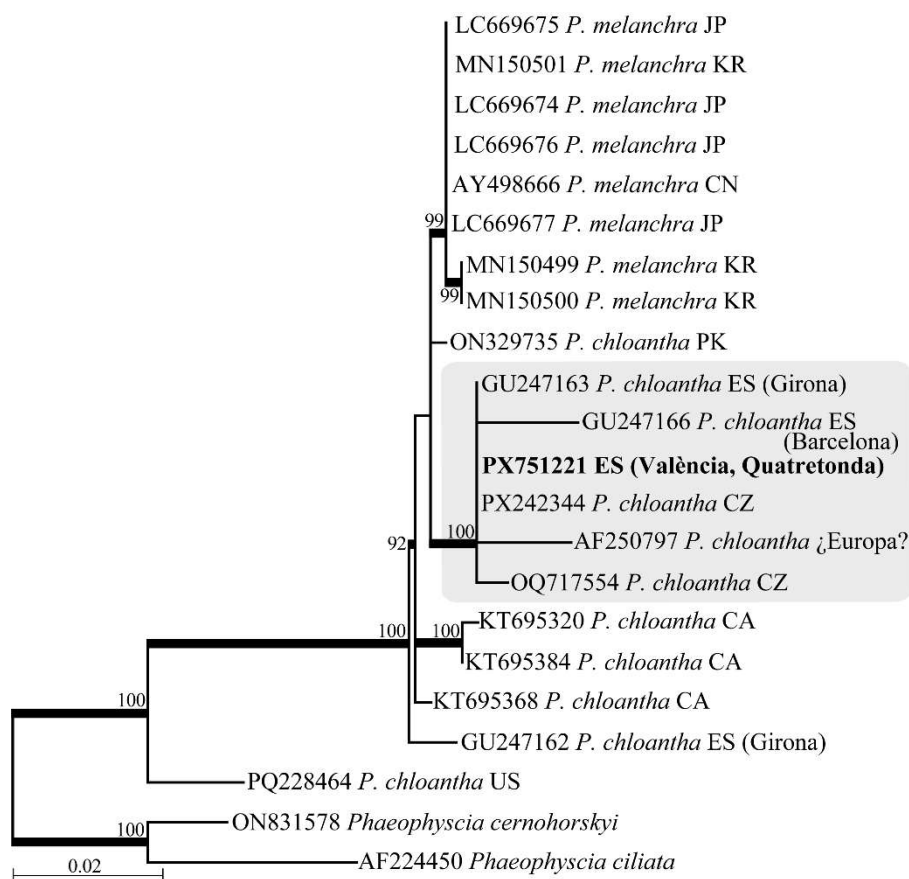

Figura 46. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Physciella chloantha* (VAL_Lich 34434), recol·lectat a la serra de la Safor (Vall de Gallinera), que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

64. *Pulverulina praticola* (Kuyper, Arnolds & P.-J. Keizer) Chalange & P.-A. Moreau, *Bulletin trimestriel de la Société Mycologique de France* **139** (1-2): 89 (2023) [MB848921]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Porotheleaceae* > *Pulverulina*

Diagnosi: Basidiomes d'aspecte micenoide, amb píleu convex amb el centre aplanat o lleugerament deprimat, d'entre 0,6 i 0,9 cm de diàmetre, amb la superfície brunenca i els marges més pàl·lids i estriats per transparència; làmines blanques amb un cert reflex bru pàl·lid, i clarament decurrents; estípit cilíndric, de 3 a 4 cm de longitud i d'entre 1–1,5 mm de diàmetre, igual, amb la superfície blanca-crema i no fibril·losa; olor fúngic, poc notori.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, sobre el sòl calcari-argilós amb molses, en sender entre *Olea europaea*, *Quercus coccifera* i altres brolles, gregaris, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1994, VAL_Myco 1791.

Figura 47. *Pulverulina praticola* (VAL_Myco 1791).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que sembla créixer als prats en la mitja-alta muntanya, o a les clarianes de la màquia mediterrània, tot i que encara no hi ha massa informació (MARTÍNEZ TOLOSA ET AL. 2024). Es tractaria de la primera referència d'aquesta espècie per a la província de València.

Observacions: Espècie que fou recentment tractada per MARTÍNEZ TOLOSA ET AL. (2024), qui demostraren llur presència al massís de Penyagolosa (Castelló). La recent col·lecció de Quatretonda se'n separa, a la regió genètica nrITS, set bases nucleotídiques i dos *indels* (un de tres bases, i l'altre d'una) de la mostra de Penyagolosa, i també set bases nucleotídiques però tres *indels* (un de tres bases, un de dos i l'altre d'una) de l'epítip (codi GENBANK nº OR122347), i forma un clade diferent junt a unes mostres no identificades a nivell d'espècie amb codis MN537673, MN537715, MN537615 i MN537588, de Mongòlia. De moment, i a l'espera d'estudis morfològics i filogenètics més profunds, considerem aquesta diferenciació genètica de caire intraspecífic.

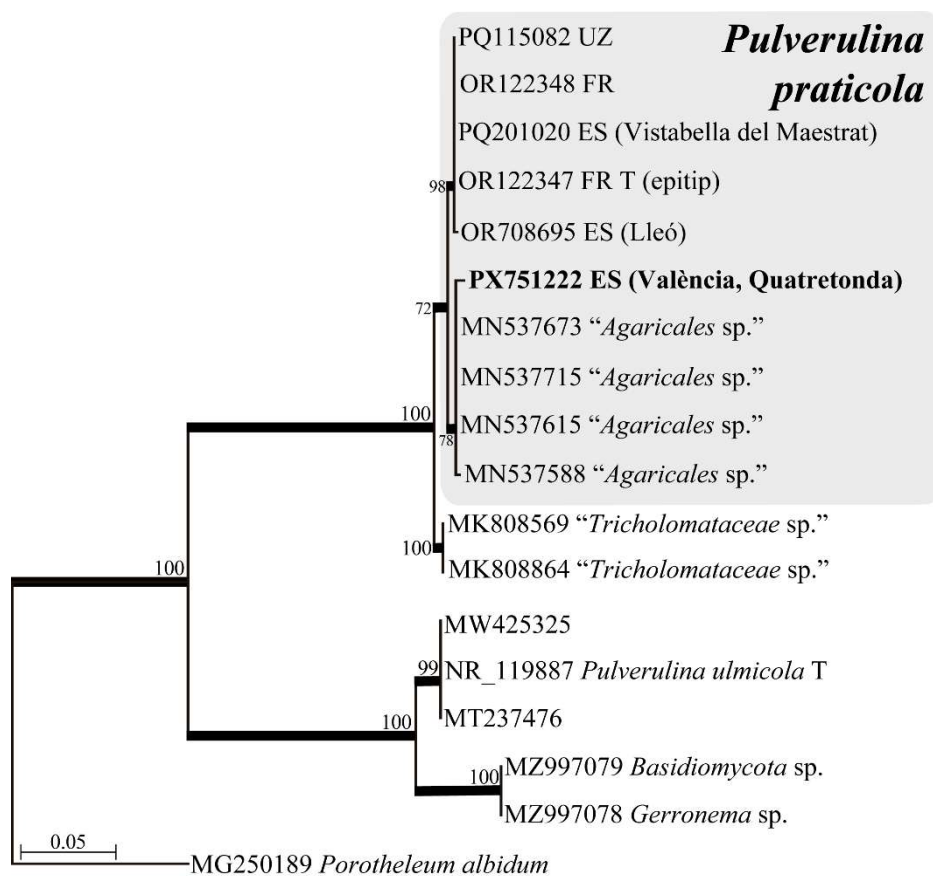

Figura 48. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Pulverulina praticola* (VAL_Myco 1791), recol·lectat a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

65. *Terfezia claveryi* Chatin, *La Truffe*: 74 (1892) [MB144803]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Pezizomycetes* > *Pezizomycetidae* > *Pezizales* > *Pezizaceae* > *Terfezia*

Diagnosi: Ascomes globosos, irregulars, lobulats, bonyuts, de vegades, xafats, de fins 5 cm d'amplària. Superfície llisa a tomentosa, inicialment sencera, lleugerament clivellada als exemplars vells, de color ocre salmó, coure a roig coure, que s'enfosqueix fins ennegrir amb els temps. Peridi prim, de 0,2 a 1,5 mm, externament concolor amb la superfície, la capa interna, crema amb un reflex salmó o coure. Gleva ferma, carnosa, d'aspecte marmori, formada per una sèrie de vetes blanques o rosa clar que delimiten els illots fèrtils de color més fosc, enfosquint-se tota amb el temps. Peridi format per hifes cilíndriques de 9–17 µm d'amplària, les superficials acolorides i de paret grossa, les interiors més clares. Ascs globosos a piriformes amb 6 a 8 espores. Espores esfèriques, de 17 a 22 µm, inicialment subhialines, després ocre marró al microscopi, adornades de grosses berrugues truncades i amples que formen un reticle incomplet.

Material estudiat: València, Ontinyent, Pola, 30SYH0298, 38° 48' 34.21"N, 0° 39'45.44" O, 435 msnm, hipogea, prop d'*Helianthemum hirtum* i *Fumana thymifolia*, sobre un substrat margo-arenós, 23/04/2025, leg. A. Conca, ACM225018; *ibidem*, 25/04/2025, ACM225020; *ibidem*, 23/05/2025, ACM225027.

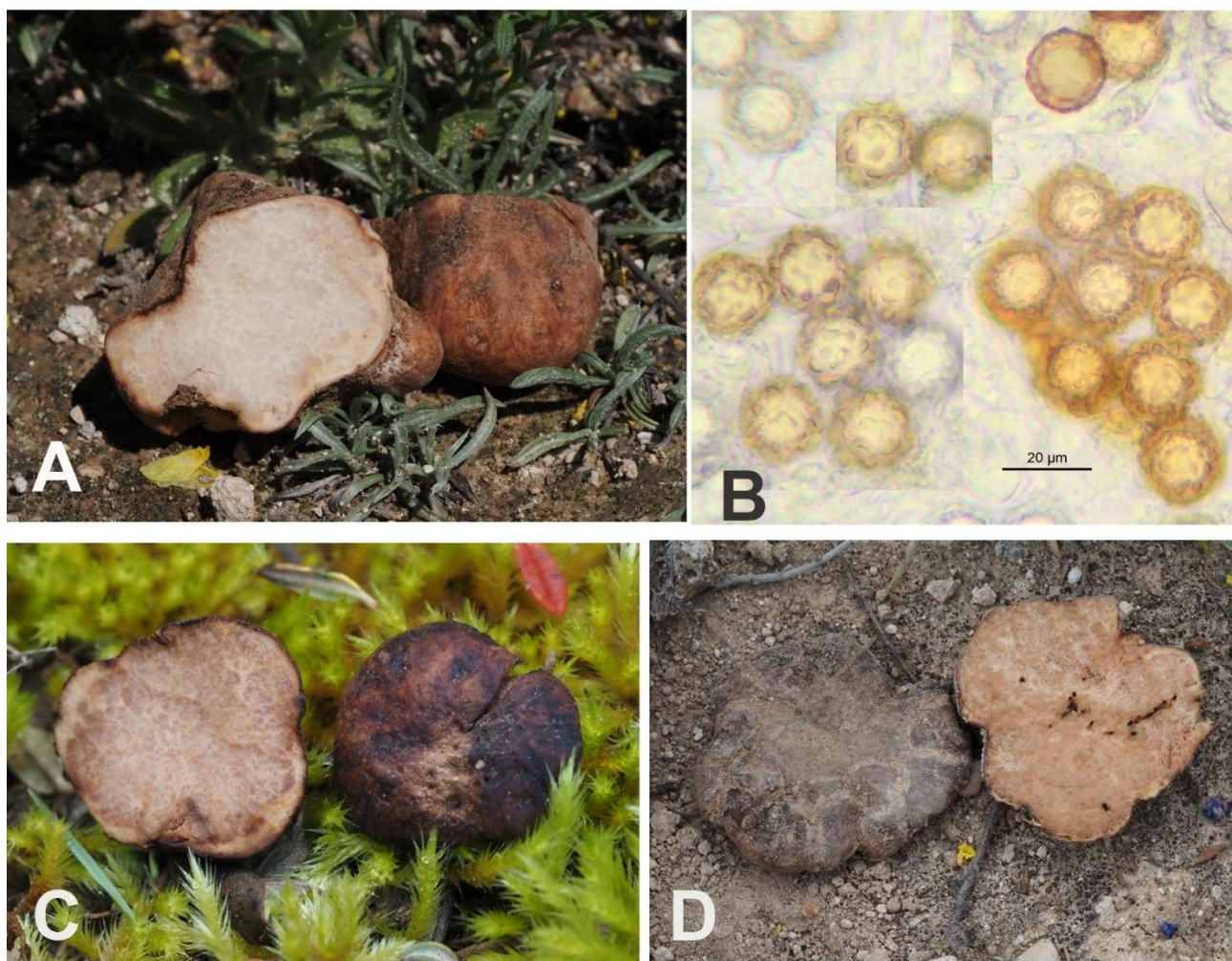

Figura 49. *Terfezia claveryi*. A. Basidioma d'ACM225018. B. Ascs i espores x 400 d'ACM225020. C. Basidioma d'ACM225020. D. Basidioma d'ACM225027

Distribució i autoecologia: Amplament citada en les zones calcàries de la Península Ibèrica; l'única referència bibliogràfica valenciana és de la zona de Castalla (Alacant) on és tradicionalment consumida i coneguda com a turma de Pasqua o patates de Setmana Santa (CONCA 2013). Creix associada a diferents espècies d'*Helianthemum*, fonamentalment anuals (*H. salicifolium* et *ledifolium*); la planta hoste en el cas que ens ocupa sembla ser *Fumana thymifolia*, que no s'anomena en la bibliografia. RODRÍGUEZ (2008), especialista en *Terfezia*, pensa que pot ser planta simbiònt (com. personal). Aquesta és la primera citació per València. És una espècie cercada i consumida a la província d'Albacete (FAJARDO ET AL. 2010), d'on curiosament no trobem cap citació al GBIF (2025).

Observacions: *Terfezia boudieri* Chatin és una espècie semblant de la qual se separaria morfològicament per l'estructura del peridi fonamentalment hifal en el cas de *T. claveryi* i fonamentalment cel·lular en *T. boudieri*; a banda de l'absència d'una base estèril en aquest darrer cas (MONTECCHI & SARASINI 2000). *Terfezia crassiverrucosa* Zitouni-Haouar, G. Moreno, Manjón, Fortas, & Carlavilla, espècie que creix associada a *Helianthemum hirtum*, se separaria fonamentalment per criteris filogenètics i morfològicament per tenir els ascis, generalment amb 4 a 6, rarament 8 ascòspores (ZITOUNI-HAOUAR ET AL. 2018).

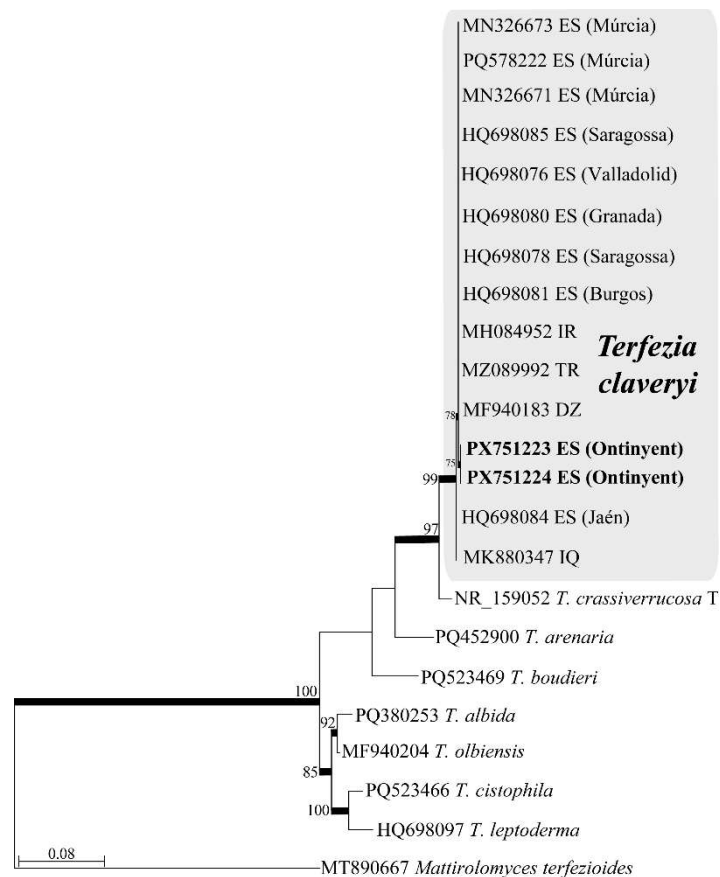

Figura 50. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens ontinyentins de *Terfezia claveryi* (ACM225018 i ACM225020), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Antoni Conca i Isaac Garrido-Benavent)

66. *Trichothecium ovalisporum* (Seifert & S.A. Rehner) Seifert & Rehner, *Studies in Mycology* **68**: 160 (2011) [MB519598]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Sordariomycetes* > *Hypocreomycetidae* > *Hypocreales* > *Myrotheciomycetaceae* > *Trichothecium*

Diagnosi: Fong filamentós que en el seu estat asexual forma masses micel·liars convexes, d'aspecte cotonós, d'entre 0,5 i 1 cm de diàmetre, però que conflueixen donant lloc a formacions que recobreixen el substrat, en el nostre cas, rizomes cremats d'*Arundo donax*. El color del miceli és blanc, però en molts casos amb un marcat reflex rosat o ataronjat.

Material estudiat: València, Miramar, vora del Camí de l'Alquerieta entre Guardamar de la Safor i Miramar, 30SYJ4716, 38° 57' 33.08" N, 0° 8' 47.09" O, 25 msnm, al talús, sobre rizomes cremats i exposats d'*Arundo donax*, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1958, VAL_Myco 1792.

Figura 51. *Trichothecium ovalisporum* (VAL_Myco 1792).

Distribució i autoecologia: Espècie eminentment sapròfita de la qual hi ha només tres referències a GBIF (2025), concretament a l'Àfrica central i meridional. Es tractaria de la primera referència d'aquesta espècie per al País Valencià, i tal vegada també per a la Península Ibèrica.

Observacions: L'espècie forma un clade amb alt recolzament *bootstrap* del 100 %, que inclou la seqüència del material tipus de *Trichothecium ovalisporum* (codi GenBank nº NR_111321), provinent del Canadà, així com la de l'espècie *T. sympodiale* (NR_160148). Les altres mostres de *T. ovalisporum* incloses al clade són de la Xina i de Bèlgica.

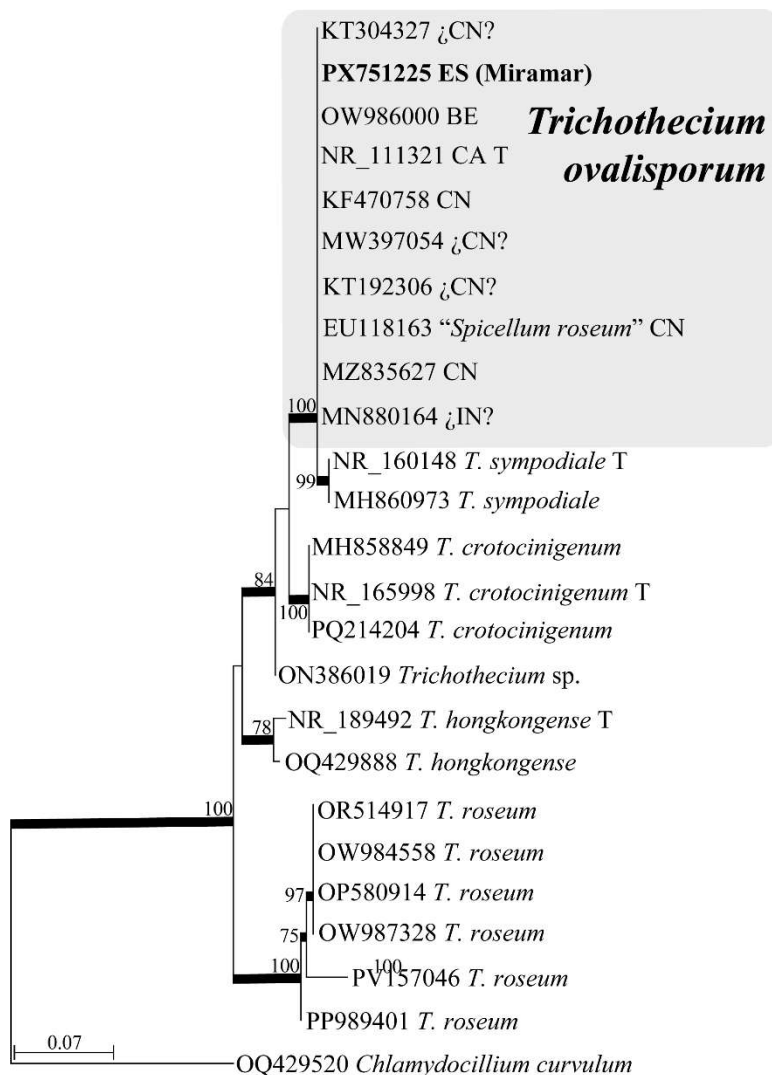

Figura 52. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Trichothecium ovalisporum* (VAL_Myco 1792), recol·lectat a la serra de Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

67. *Variospora flavescens* (Huds.) Arup, Frödén & Søchting, *Nordic Journal of Botany* **31** (1): 76 (2013) [MB802245]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Lecanoromycetes* > *Lecanoromycetidae* > *Teloschistales* > *Teloschistineae* > *Teloschistaceae* > *Caloplacoideae* > *Variospora*

Diagnosi: Tal·lus crustaci-placodioide, episubstràtic, que forma rosetes d'entre 6–8 cm de diàmetre, de color groc ataronjat, tot i que de vegades s'hi formen unes bandes concèntriques blanquinoses, sense pruïna, amb els lòbuls marginals discrets (no imbricats) i de secció més o menys convexa; medul·la blanca, sense cristalls; apotecis comuns en la part central del tal·lus, sèssils, sense pruïna, amb disc taronja i amb marge de groguenc a taronja; ascòspores polariloculars, hialines, en forma de llimona o romboides.

Material estudiat: València, Xeraco, Font del Xopet, 30SYJ3723, 39° 1' 44.74" N, 0° 15' 18.94" O, 208 msnm, sobre roca calcària, 20/12/2023, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1729, VAL_Lich [34435](#).

Figura 53. *Variospora flavescens* (VAL_Lich 34435).

Distribució i autoecologia: Espècie de les regions temperades, que a les nostres contrades la trobem des del pis termomediterrani sobre roques calcàries (arenisques, dolomies, etc.), i també sobre substrats d'origen antropogènic (murs, teules, monuments), en zones inclús xèriques. Liquen que està àmpliament distribuït principalment a Europa central, meridional i les Illes Britàniques i de la Macaronèsia (GBIF 2025). Molt citada a la Comunitat Valenciana a les tres províncies (BDBCv 2025).

Observacions: La informació genètica continguda en el marcador nrITS sembla no ser suficient per delimitar amb claredat la separació entre les espècies *Variospora flavescens*, *V. aurantia* i *V. thallincola*, segons la nostra filogènia. Morfològicament i ecològica, aquestes espècies, però, són relativament fàcils de discriminar. L'exemplar saforí s'ubica proper d'una mostra danesa de *V. flavescens* amb codi GenBank nº KC179473 i una altra de *V. aurantia* (AY233219). Caldria incorporar les dades dels marcadors LSU i mtSSU per tractar d'augmentar la resolució de la filogènia d'aquestes espècies.

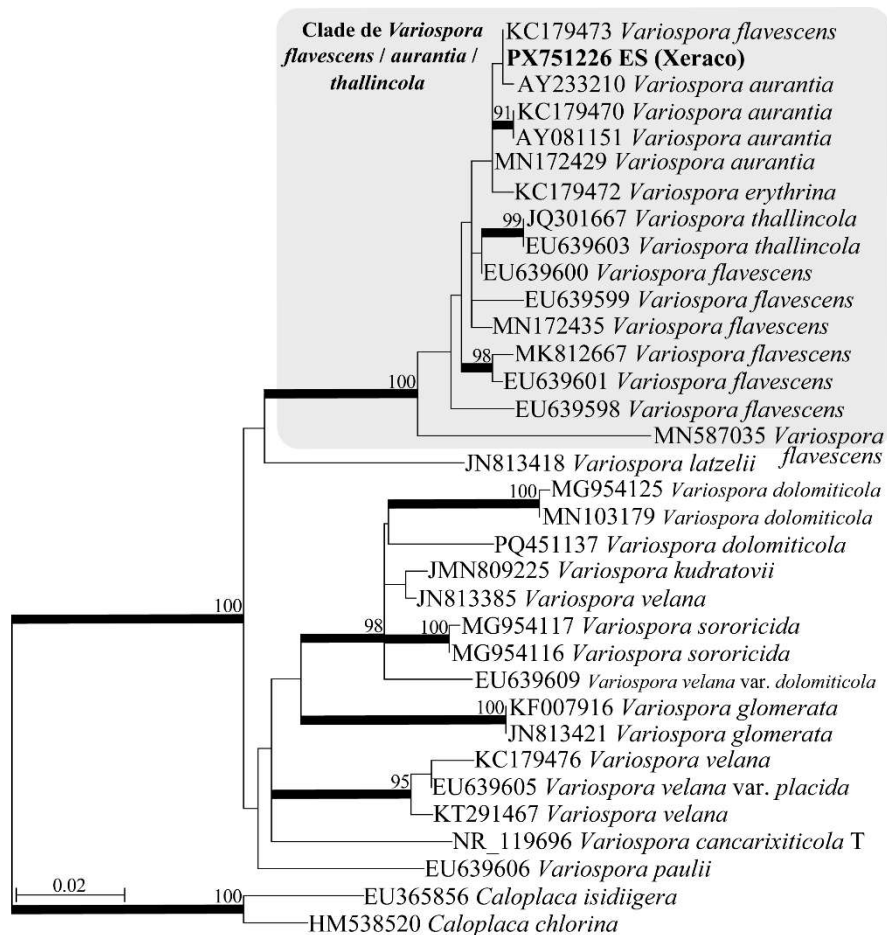

Figura 54. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Variospora flavescens* (VAL_Lich 34435), recol·lectat a Xeraco, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

68. *Xerophorus donadinii* (Bon) Vizzini, Cons. & M. Marchetti, *Fungal Diversity* **101**: 241 (2020) [MB831419]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Tricholomatineae* > *Callistosporiaceae* > *Xerophorus*

Diagnosi: Basidiomes de xicoteta mida, amb píleu d'entre 0,6 i 2,3 cm de diàmetre, cònic de jove i més aplanat amb la maduració, amb una superfície marró-groc uniforme, un tant higròfana, i una mica cerosa o greixosa al tacte; làmines relativament grosses, desiguals, de color groc pàl·lid a bru grogós; estípit cilíndric de 3–4 cm de longitud i 2–5 mm de diàmetre, més prim cap a la base, que mostra uns rizomorfs de color groc sofre, i amb la superfície de color groc amb tonalitat brunenques, i fibril·les adnates més brunes recorrent tota la superfície de manera longitudinal; carn groc olivaci, i olor agradable, fúngic i/o un tant àcid.

Material estudiat: València, Daimús, Els Pedregals, bancals arrimats a la vora del Carrer Campos o Camí de les Marines, 30SYJ4618, 38° 58' 41.15" N, 0° 9' 0.17" O, 18 msnm, sobre molses en terreny calcari-arenós sota *Olea europaea* i altres plantes (*Rubia peregrina*, *Rubus ulmifolius*, *Rosa* sp.), cespitós, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1961, VAL_Myco 1793.

Figura 55. *Xerophorus donadinii* (VAL_Myco 1793).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que creix de forma gregària o formant xicotets grups, que sembla preferir els bancals abandonats amb abundant matèria orgànica en descomposició, en àrees bastant tèrmiques. GBIF (2025) inclou unes poques cites al sud de França i al nord d’Austràlia. No apareix cap referència al BDBCv (2025).

Observacions: Tàxon ben delimitat que, a la nostra filogènia, elaborada amb dades de la regió nrITS, forma un clade on s’inclouen, a més de la mostra de La Safor, altres d’Itàlia i Turquia (KAYGUSUZ & SENGÜL DEMIRAK 2021).

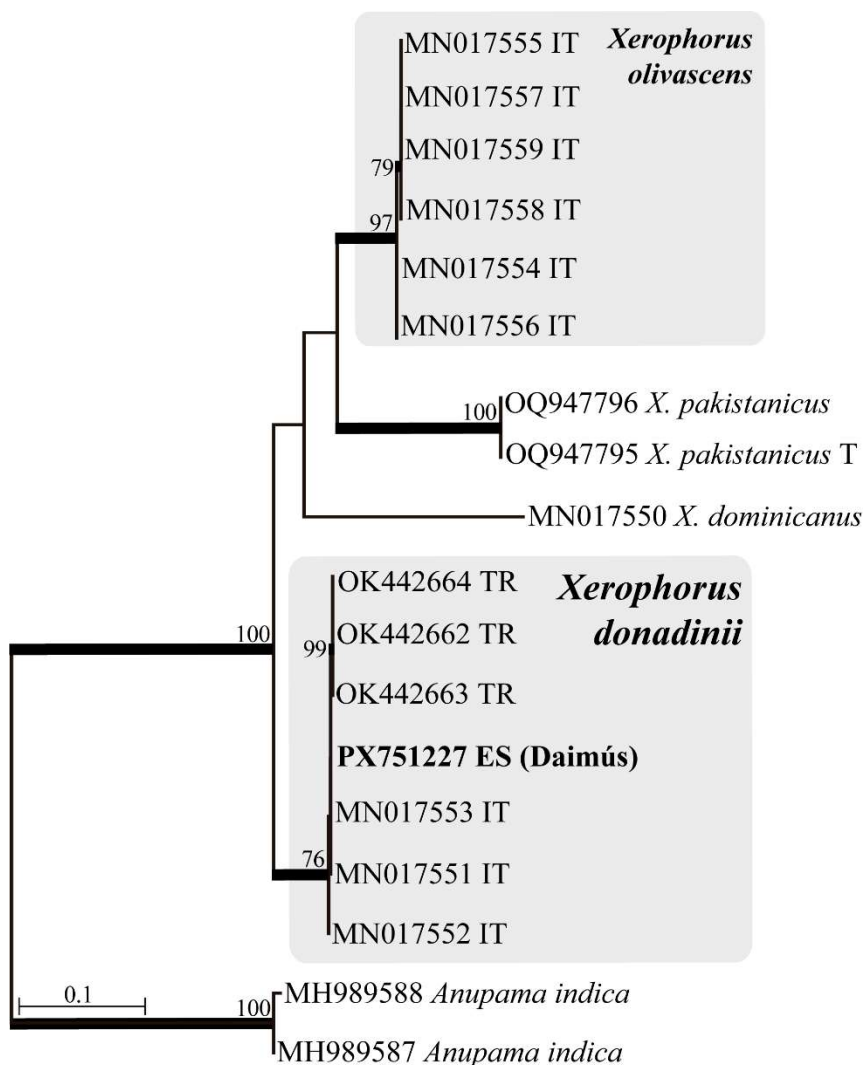

Figura 56. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l’espècimen de *Xerophorus donadinii* (VAL_Myco 1793), recol·lectat a Daimús, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l’opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s’usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s’expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s’indica el codi de GENBank i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d’origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

69. *Xerophorus olivascens* (Boud.) Vizzini, Cons. & M. Marchetti, *Fungal Diversity* **101**: 239 (2020) [MB831418]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Tricholomatineae* > *Callistosporiaceae* > *Xerophorus*

Diagnosi: Basidiomes de mida relativament menuda, amb el píleu d'entre 1 i 2 cm de diàmetre, de convex inicialment a aplanat amb la maduració, i superfície bru cèrvol, completament recoberta de fibril·les adnates brunes, conferint un aspecte feltrat en estat sec; làmines bastant espaiades, adnates, de color groc olivaci, més o menys concolores amb l'estípit, que van enfosquint-se amb la maduració; estípit cilíndric, d'uns 3–4 cm de longitud i diàmetre entre 3–5 mm (terç superior) i 2–3 mm (terç inferior), tortuós-sinuós, amb la superfície groc olivaci amb fibril·les brunenques longitudinals; olor poc apreciable però, en tot cas, agradable.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 48.01" N, 0° 22' 24.12" O, 379 msnm, en un replanell amb sòl (calcari-argilós), al costat d'un *Quercus faginea* menut i *Erica multiflora*, prop d'un *Fraxinus ornus*, quatre exemplars solitaris, 06/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1972, VAL_Myco 1794.

Figura 57. *Xerophorus olivascens* (VAL_Myco 1794).

Observacions: L'espècie forma un clade amb alt recolzament *bootstrap* (99 %), que inclou altres mostres provinents d'Itàlia (KAYGUSUZ & SENGÜL DEMIRAK 2021). Les espècies més properes, segons la nostra anàlisi filogenètica, serien *X. pakistanicus* i *X. dominicanus*.

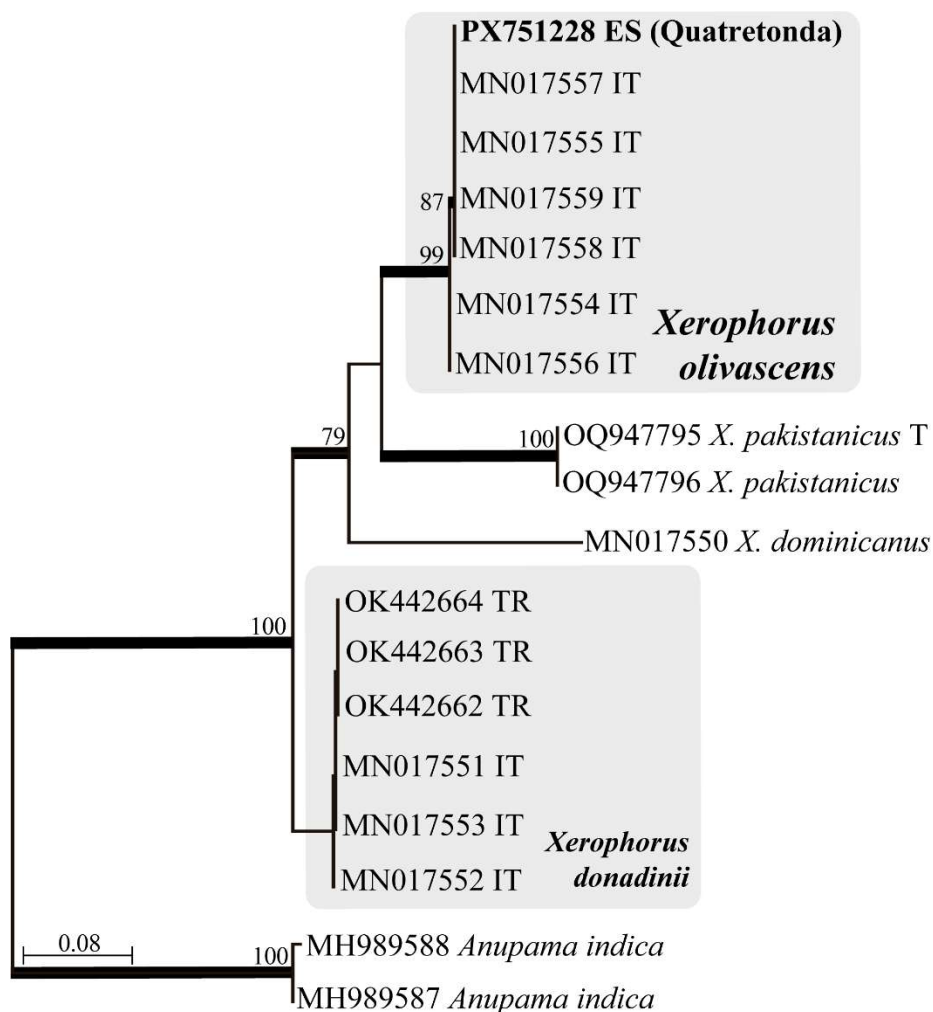

Figura 58. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Xerophorus olivascens* (VAL_Myco 1794), recol·lectat a la serra de Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

70. *Xylaria sicula* Pass. & Beltrani, *Atti della Reale Accademia dei Lincei. Transunti Ser. 3, 7* (1): 36 (1882) [MB192715]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Sordariomycetes* > *Xylariomycetidae* > *Xylariales* > *Xylariaceae* > *Xylaria*

Diagnosi: Fructificacions filiformes que es desenvolupen sobre fulles o tiges en descomposició d'olivera, amb estromes d'entre 3 i 6 cm de longitud, i poc més d'1 mm de diàmetre, irregularment comprimits, ondulats i generalment no ramificats, bastant fràgils i amb la presència de peritecis submergits; el color en general és blanquinós de jove, però esdevé negrós o gris-cendrós en l'estat més madur.

Material estudiat: València, Daimús, Els Pedregals, bancals arrimats a la vora del Carrer Campos o Camí de les Marines, 30SYJ4618, 38° 58' 41.15" N, 0° 9' 0.17" O, 18 msnm, sobre fulles en descomposició d'*Olea europaea*, en bancal abandonat, cespitós, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1962, VAL_Myco 1795; Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, sobre fulles en descomposició d'*Olea europaea*, en un bancal abandonat, cespitós, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1988, VAL_Myco 1796.

Figura 59. *Xylaria sicula* (VAL_Myco 1796).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un ascomicet sapròfit que l'hem trobat als bancals d'oliveres litorals i més d'interior, als pisos bioclimàtics termo- i mesomediterrani, formant poblacions cespitoses, de nombrosos exemplars. Sembla que és una espècie d'àmplia distribució mundial, amb referència a tota Europa (incloent la meridional i Escandinàvia), Amèrica, Àsia i també l'orient australià i Nova Zelanda (GBIF 2025). A casa nostra no s'ha citat abans, segons les dades que conté el BDBCv (2025).

Observacions: Proposem aquesta identitat taxonòmica a aquestes dues mostres seguint la descripció continguda al web *Fichas Micológicas* (www.fichasmicologicas.com; data última d'accés el 11 de desembre de 2025). A pesar que les seqüències nrITS dels dos exemplars valencians no són idèntiques, sí formen un clade ben delimitat i recolzat estadísticament (*bootstrap* = 100 %) que se'n separa d'altres *Xylaria* conegudes. Al GENBANK només hi havia dues seqüències de *X. sicula* disponibles (codis MF774332 i KP218907) que, a la nostra filogènia, s'ubiquen en un altre clade ben allunyat, junt a les espècies *X. crinalis* (MF774330) i *X. orientalis* (PQ108603). Cal un estudi morfològic i molecular més profund per resoldre amb total certesa la ubicació i límits d'aquesta espècie.

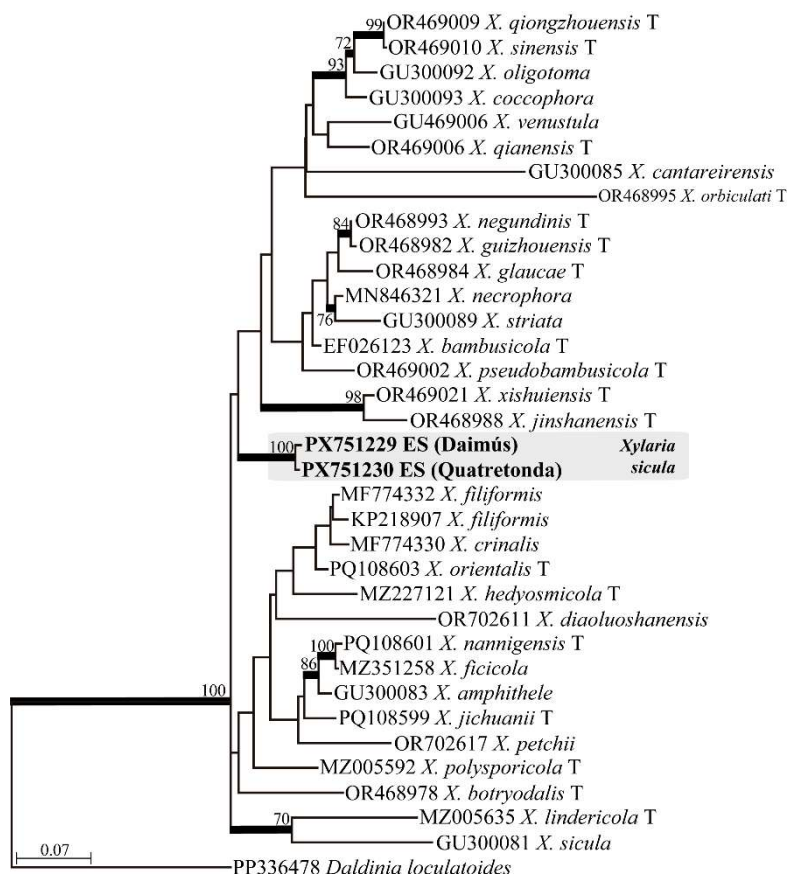

Figura 60. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens valencians de *Xylaria sicula* (VAL_Myco 1795 i 1796), que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

Taula 1. Relació de tàxons inclosos en Funga Valentina: notes 41–70. Per a cadascun d’ells s’indica a la taula, si escau, la localitat de recol·lecció, el codi de les seqüències genètiques (nrITS) dipositades al GENBANK i els d’herbari. “Micobiont” fa referència al fong liquenitzat.

Tàxon	Especificacions	Codi GENBANK	Codi Herbari
<i>Agaricus bresadolanus</i>	Fong no liquenitzat	PX751196	VAL_Myco 1769
<i>Agaricus comtulus</i>	Fong no liquenitzat	PX751197 (Daimús)	VAL_Myco 1770
		PX751198 (Quatretonda)	VAL_Myco 1771
<i>Agaricus essettei</i>	Fong no liquenitzat	PX751199	VAL_Myco 1772
<i>Agaricus impudicus</i>	Fong no liquenitzat	PX751200	VAL_Myco 1773
<i>Agaricus xanthodermus</i>	Fong no liquenitzat	PX751201	VAL_Myco 1774
<i>Chaetocalathus craterellus</i>	Fong no liquenitzat	PX751202	VAL_Myco 1775
<i>Coppinsiella ulcerosa</i>	Micobiont	PX751203	VAL_Lich 34433
<i>Crinipellis scabella</i>	Fong no liquenitzat	PX751204	VAL_Myco 1776
<i>Cryptomarasmius corbariensis</i>	Fong no liquenitzat	PX751205	VAL_Myco 1777
<i>Daldinia sacchari</i>	Fong no liquenitzat	PX751206	VAL_Myco 1778
<i>Entoloma rusticoides</i>	Fong no liquenitzat	PX751207	VAL_Myco 1779
<i>Gymnopus brassicolens</i>	Fong no liquenitzat	PX751208	VAL_Myco 1780
<i>Gymnopus inusitatus</i>	Fong no liquenitzat	PX751209	ACM224129
<i>Lepiota coloratipes</i>	Fong no liquenitzat	PX751210	ACM224089
<i>Leucocoprinus ariminensis</i>	Fong no liquenitzat	PX751211	VAL_Myco 1781
<i>Leucocoprinus cretaceus</i>	Fong no liquenitzat	PX751212	VAL_Myco 1782
<i>Leucocoprinus leucothites</i>	Fong no liquenitzat	PX751213 (Daimús)	VAL_Myco 1783
		PX751214 (Quatretonda)	VAL_Myco 1784
<i>Limacella furnacea</i>	Fong no liquenitzat	PX751215 (Daimús)	VAL_Myco 1785
		PX751216 (Quatretonda)	VAL_Myco 1786

<i>Marasmius oreades</i>	Fong no liquenitzat	PX751217	VAL_Myco 1787
<i>Mycena galopus</i>	Fong no liquenitzat	PX751218	VAL_Myco 1788
<i>Omphalotus olearius</i>	Fong no liquenitzat	PX751219	VAL_Myco 1789
<i>Parasola conopila</i>	Fong no liquenitzat	PX751220	VAL_Myco 1790
<i>Physciella chloantha</i>	Micobiont	PX751221	VAL_Lich 34434
<i>Pulverulina praticola</i>	Fong no liquenitzat	PX751222	VAL_Myco 1791
<i>Terfezia claveryi</i>	Fong no liquenitzat	PX751223	ACM225020
		PX751224	ACM225018
<i>Trichothecium ovalisporum</i>	Fong no liquenitzat	PX751225	VAL_Myco 1792
<i>Variospora flavescens</i>	Micobiont	PX751226	VAL_Lich 34435
<i>Xerophorus donadinii</i>	Fong no liquenitzat	PX751227	VAL_Myco 1793
<i>Xerophorus olivascens</i>	Fong no liquenitzat	PX751228	VAL_Myco 1794
<i>Xylaria sicala</i>	Fong no liquenitzat	PX751229 (Daimús)	VAL_Myco 1795
		PX751230 (Quatretonda)	VAL_Myco 1796

Agraïments

Volem agrair els recursos econòmics del projecte del Ministeri de Ciència i Innovació del Govern Espanyol (PID2021-127087NB-I00 atorgat a IGB) i PROMETEO (CIPROM/2024/044, atorgat a la Dr. Eva Barreno i el Dr. Pedro Carrasco).

Bibliografia

ANTONÍN V., FINY F. & TOMŠOVSKÝ M. (2012). Taxonomy of the *Gymnopus inusitatus* group and the new *G. inusitatus* var. *cystidiatus* from Hungary. *Mycotaxon* **119**: 291–299.

BDBCv [Banc de Dades de Biodiversitat de la Comunitat Valenciana] (2025). *Banc de dades de biodiversitat de la Comunitat Valenciana: Fongs. Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient. Generalitat Valenciana*. Disponible a <http://bdb.cma.gva.es>. Data de consulta: 11 de desembre de 2025.

CONCA A. (2013) Tradición micológica en las “Comarques Centrals Valencianes”. *Mediterránea. Serie de Estudios Biológicos* **24**: 160–197.

- DOVANA F., CONTU M., ANGELI P., BRANDI A. & MUCCIARELLI M. (2017). *Leucoagaricus ariminensis* sp. nov., a lilac species from Italy. *Mycotaxon* **132**: 205–216.
- FAJARDO J., VERDE A., VALDÉS A., RIVERA D. & OBÓN C. (2010). Etnomicología en Castilla-La Mancha (España). *Boletín Sociedad Micológica Madrid* **34**: 341–360.
- GBIF (2025). *Agaricus bresadolanus* Bohus, *Agaricus comtulus* Fr., *Agaricus essettei* Bon., *Agaricus impudicus* Fr., *Agaricus xanthodermus* Genev., *Chaetocalathus craterellus* (Durieu & Lév.) Singer, *Coppinsiella ulcerosa* (Coppins & P. James) S.Y. Kondr. & Lőkös, *Crinipellis scabella* (Alb. & Schwein.) Murrill, *Cryptomarasmius corbariensis* (Roum.) T. S. Jenkinson & Desjardin, *Daldinia sacchari* Dargan & K.S. Thind, *Entoloma rusticoides* (Gillet) Noordel., *Gymnopus brassicolens* (Romagn.) Antonín & Noordel., *Gymnopus inusitatus* (Vila & Llimona) Vila & Llimona, *Lepiota coloratipes* Vizzini, Jun F. Liang, Jančovič. & Zhu L. Yang, *Leucocoprinus ariminensis* (Dovana, Angeli, Contu & Brandi) Asif, Saba & Vellinga, *Leucocoprinus cretaceus* (Bull.) Locq., *Leucocoprinus leucothites* (Vittad.) Redhead, *Limacella furnacea* (Letell.) E.-J. Gilbert, *Marasmius oreades* (Bolton) Fr., *Mycena galopus* (Pers.) P. Kumm., *Omphalotus olearius* (DC.) Singer, *Parasola conopila* (Fr.) Örstadius & E. Larss., *Physciella chloantha* (Ach.) Essl., *Pulverulina praticola* (Kuyper, Arnolds & P.-J. Keizer) Chalange & P.-A. Moreau, *Terfezia claveryi* Chatin, *Trichothecium ovalisporum* (Seifert & S.A. Rehner) Seifert & Rehner, *Variospora flavescens* (Huds.) Arup, Frödén & Söchting, *Xerophorus donadinii* (Bon) Vizzini, Cons. & M. Marchetti, *Xerophorus olivascens* (Boud.) Vizzini, Cons. & M. Marchetti, *Xylaria sicula* Pass. & Beltrani.; in GBIF Secretariat. GBIF Backbone Taxonomy. Checklist dataset: [https:// doi.org/10.15468/39omei](https://doi.org/10.15468/39omei). Disponible a GBIF.org. Data de consulta: 11 de desembre de 2025.
- KAYGUSUZ O. & SENGÜL DEMIRAK M.S. (2021). *Xerophorus donadinii* (Bon) Vizzini, Consiglio & M. Marchetti (*Callistosporiaceae: Agaricales*), from Mediterranean region of Turkey. *Sinopfbd* **6**(29): 143–151.
- MARTÍNEZ TOLOSA F DE P., RUBIO E., GARRIDO-BENAVENT I., COUCEIRO A. & CONCA A. (2024). Primera referència de *Pulverulina praticola* (*Porotheleaceae, Agaricales*) per al País Valencià. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 130–145.
- MONTECCHI A. & SARASINI M. (2000) *Funghi ipogei d'Europe*. A.M.B. Fondazione Centro Studi Micologici. Vicenza.
- NIMIS P.L. & MARTELLOS S. (2025). ITALIC - The Information System on Italian Lichens. Version 7.0. University of Trieste, Dept. of Biology. Disponible a <http://dryades.units.it/italic>. Data de consulta: 11 de desembre de 2025.
- RODRÍGUEZ A. (2008). *Terfezia claveryi* en Trufamania <https://www.trufamania.com/Terfezia%20claveryi.htm>
- STAMATAKIS A. (2014). RAxML version 8: a tool for phylogenetic analysis and post-analysis of large phylogenies. *Bioinformatics* **30**: 1312–1313.

- MORENO G. & CARLAVILLA J.R. (2018). *Gymnopus inusitatus*, una especie rara encontrada en pinares de *Pinus halepensis* de Madrid. *Boletín Sociedad Micológica de Madrid* **42**: 107–113.
- NARMANI A., PICHAI S., PALANI P., ARZANLOU M., SURUP F. & STADLER M. (2019). *Daldinia sacchari* (Hypoxylaceae) from India produces the new cytochalasins Saccalasins A and B and belongs to the *D. eschscholtzii* species complex. *Mycological Progress* **18**(1): 175–185.
- PÉREZ DE GREGORIO M.À. & CARBÓ J. (2002). Una nueva especie de *Collybia* (Fr.: Fr.) Staude, encontrada en Catalunya. *Revista Catalana de Micologia* **24**: 277–282.
- VILA J., CABALLERO F., PERICAY J.C., ALVARADO P., CATALÀ S. & HIGELMO M.A. (2014). Preliminary morphologic and molecular study of the *Entoloma rusticoides* group (Agaricales-Basidiomycota). *Revista Catalana de Micologia* **35**: 65–99.
- VIZZINI A., LIANG J.F., JANČOVIČOVÁ S., ADAMČÍK S., ERCOLE E., CONTU M., YANG Z.L. & VELLINGA E.C. (2014). *Lepiota coloratipes*, a new species for *Lepiota rufipes* ss. Auct. europ. non ss. orig. *Mycological Progress* **13**: 171–179.
- ZITOUNI-HAOUAR F.E.H., CARLAVILLA J.R., MORENO G., MANJÓN J.L. & FORTAS Z. (2018). Genetic diversity of the genus *Terfezia* (Pezizaceae, Pezizales): new species and new record from North Africa. *Phytotaxa* **334**: 183–194.

LLISTAT DE NOTES PUBLICADES

(en negreta, les publicades en el present volum del Butlletí)

1. *Flavopunctelia flaventior* (Stirt.) Hale (Butll. no. 25)
2. *Heppia solorinoides* (Nyl.) Nyl. (Butll. no. 25)
3. *Myriolecis reuteri* (Schaer.) Śliwa, Zhao Xin & Lumbsch (Butll. no. 25)
4. *Parmotrema perlatum* (Huds.) M. Choisy (Butll. no. 25)
5. *Usnochroma carphineum* (Fr.) Söchting, Arup & Frödén (Butll. no. 25)
6. *Xanthoparmelia pulla* (Ach.) O. Blanco, A. Crespo, Elix, D. Hawksw. & Lumbsch (Butll. no. 25)
7. *Xanthoparmelia tinctina* (Maheu & A. Gillet) Hale (Butll. no. 25)
8. *Physconia grisea* (Lam.) Poelt (Butll. no. 26)
9. *Tephromela atra* (Huds.) Hafellner (Butll. no. 26)
10. *Candelaria concolor* (Dicks.) Stein (Butll. no. 26)

11. *Porpidinia tumidula* (Sm.) Timdal (Butll. no. 26)
12. *Phaeophyscia cernohorskyi* (Nádv.) Essl. (Butll. no. 26)
13. *Acarospora cervina* (Ach.) A. Massal. (Butll. no. 27)
14. *Parmotrema hypoleucinum* (J. Steiner) Hale (Butll. no. 27)
15. *Protoblastenia rupestris* (Scop.) Steiner (Butll. no. 27)
16. *Psora taurensis* Timdal, Bendiksbj, Kahraman & Halıcı (Butll. no. 27)
17. *Psora testacea* Hoffm. (Butll. no. 27)
18. *Roccella phycopsis* (Ach.) Ach. (Butll. no. 27)
19. *Tubaria conspersa* (Pers.) Fayod (Butll. no. 27)
20. *Candolleomyces candolleanus* (Fr.) D. Wächt. & A. Melzer (Butll. no. 28)
21. *Clathrus ruber* P. Micheli ex Pers. (Butll. no. 28)
22. *Clavascidium hispaniam-pakistanica* Nadeem, Chiva, Firdous & Khalid (Butll. no. 28)
23. *Collybia nuda* (Bull.) Z.M. He & Zhu L. Yang (Butll. no. 28)
24. *Collybiopsis quercophila* (Pouzar) R.H. Petersen (Butll. no. 28)
25. *Coprinellus domesticus* (Bolton) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson (Butll. no. 28)
26. *Coprinopsis atramentaria* (Bull.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo (Butll. no. 28)
27. *Coprinus comatus* (O.F. Müll.) Pers. (Butll. no. 28)
28. *Crepidotus subfulviceps* (Murrill) Aime, Vila & P.-A. Moreau (Butll. no. 28)
29. *Gallowayella weberi* (S.Y. Kondr. & Kärnefelt) S.Y. Kondr., Fedorenko, S. Stenroos, Kärnefelt, Elix, Hur & A. Thell (Butll. no. 28)
30. *Helvella monachella* (Scop.) Fr. (Butll. no. 28)
31. *Heteropladidium divisum* (Zahlbr.) Breuss (Butll. no. 28)
32. *Hydnum magnorufescens* Vizzini, Picillo & Contu (Butll. no. 28)
33. *Hymenoscyphus fructigenus* (Bull.) Gray (Butll. no. 28)
34. *Lacrymaria lacrymabunda* (Bull.) Pat. (Butll. no. 28)
35. *Morchella palazonii* Clowez & L. Romero (Butll. no. 28)
36. *Phaeomarasmius erinaceus* (Fr.) Scherff. ex Romagn. (Butll. no. 28)

37. *Polyporus arcularius* (Batsch) Fr. (Butll. no. 28)
38. *Psathyrella ammophila* (Lév. & Durieu) P.D. Orton (Butll. no. 28)
39. *Solenopsora candicans* (Dicks.) J. Steiner (Butll. no. 28)
40. *Stictis maggiana* Cl. Roux & Ertz (Butll. no. 28)
41. *Agaricus bresadolanus* Bohus
42. *Agaricus comtulus* Fr.
43. *Agaricus essettei* Bon.
44. *Agaricus impudicus* Fr.
45. *Agaricus xanthodermus* Genev.
46. *Chaetocalathus craterellus* (Durieu & Lév.) Singer
47. *Coppinsiella ulcerosa* (Coppins & P. James) S.Y. Kondr. & Lőkös
48. *Crinipellis scabella* (Alb. & Schwein.) Murrill
49. *Cryptomarasmius corbariensis* (Roum.) T. S. Jenkinson & Desjardin
50. *Daldinia sacchari* Dargan & K.S. Thind
51. *Entoloma rusticoides* (Gillet) Noordel.
52. *Gymnopus brassicolens* (Romagn.) Antonín & Noordel.
53. *Gymnopus inusitatus* (Vila & Llimona) Vila & Llimona
54. *Lepiota coloratipes* Vizzini, Jun F. Liang, Jančovič. & Zhu L. Yang
55. *Leucocoprinus ariminensis* (Dovana, Angeli, Contu & Brandi) Asif, Saba & Vellinga
56. *Leucocoprinus cretaceus* (Bull.) Locq.
57. *Leucocoprinus leucothites* (Vittad.) Redhead
58. *Limacella furnacea* (Letell.) E.-J. Gilbert
59. *Marasmius oreades* (Bolton) Fr.
60. *Mycena galopus* (Pers.) P. Kumm.
61. *Omphalotus olearius* (DC.) Singer
62. *Parasola conopila* (Fr.) Örstadius & E. Larss.
63. *Physciella chloantha* (Ach.) Essl.

- 64. *Pulverulina praticola* (Kuyper, Arnolds & P.-J. Keizer) Chalange & P.-A. Moreau**
- 65. *Terfezia claveryi* Chatin**
- 66. *Trichothecium ovalisporum* (Seifert & S.A. Rehner) Seifert & Rehner**
- 67. *Variospora flavescens* (Huds.) Arup, Frödén & Söchting**
- 68. *Xerophorus donadinii* (Bon) Vizzini, Cons. & M. Marchetti**
- 69. *Xerophorus olivascens* (Boud.) Vizzini, Cons. & M. Marchetti**
- 70. *Xylaria sicala* Pass. & Beltrani**